II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2006. június 22.)

a Hollandia által a holland közszolgálati műsorszolgáltatóknak nyújtott ad hoc jellegű finanszírozásról C 2/2004 (ex NN 170/2003)

(az értesítés a C(2006) 2084. számú dokumentummal történt)

(Csak a holland nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2008/136/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdése első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy a fent említett rendelkezések ([1]) alapján nyújtsák be észrevételeiket,

tekintettel észrevételeikre,

mivel:

([1]) HL C 61., 2004.3.10.,8. o.

I. ELJÁRÁS ÉS HÁTTÉR

1 ELJÁRÁS

(1) 2002 ([2]) és 2003 ([3]) folyamán a Bizottsághoz számos panasz érkezett, amelyben azt állították, hogy a holland közszolgálati műsorszolgáltatók tekintetében jelenleg érvényben lévő közfinanszírozási rendszer az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.

(2) A panaszok előzetes vizsgálata során a Bizottság kiegészítő információkat kapott a panaszosoktól ([4]), valamint a holland hatóságoktól ([5]).

([2]) A CLT-UFA S.A. és kapcsolt leányvállalatai, az RTL/Holland Media Groep S.A. és a Yorin TV BV 2002. május 10-i levele; az SBS Broadcasting 2002. október 10-i levele és a VESTRA 2002. november 28-i levele.

([3]) A Holland Hírlapkiadók Szövetsége (Dutch Newspaper Publishers Association) 2003. június 3-i levele és a De Telegraaf kiadóvállalat 2003. június 19-i levele.

([4]) A 2002. június 29-i, 2002. október 28-i, 2003. február 21-i levél, valamint két, 2003. június 19-i levél.

([5]) 2002. szeptember 12-i és 2002. szeptember 18-i, a Bizottság 2002. június 24-i, tájékoztatás iránti kérelmére válaszul küldött levél.

(3) Az állítólagos támogatási intézkedések előzetes vizsgálatát követően a Bizottság 2004. február 3-án levélben tájékoztatta Hollandiát arról, hogy bizonyos intézkedések tekintetében, amelyek új támogatásnak minősülhetnek, határozatot hozott az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárás megindításáról.

(4) Az eljárás megindítására vonatkozó bizottsági határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([6]). A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be a támogatással kapcsolatos észrevételeiket.

(5) Hollandia 2004. április 30-án levélben válaszolt az eljárás megindítására vonatkozó határozatra. Ezenkívül 11 érdekelt fél küldte el észrevételeit a Bizottsághoz ([7]). A Bizottság 2004. április 29-én levélben továbbította az észrevételeket Hollandiának. A holland hatóságok a 2004. augusztus 13-i levelükben küldték meg válaszukat.

(6) A Bizottság a 2005. január 4-i és 2005. május 25-i, a holland hatóságokhoz címzett levelében további kérdéseket tett fel, amelyekre a holland hatóságok a 2005. január 27-i és 2005. július 25-i levelükben válaszoltak. Az egyik panaszostól (*De Telegraaf*) 2005. július 25-én, a holland hatóságoktól pedig szeptember 2-án érkeztek további információk. A Bizottság 2005. november 22-én e-mailen további tisztázást kért a holland hatóságoktól, amire 2005. november 25-én érkezett válasz. A Bizottság a hatóságokkal való találkozót követően úgy határozott, hogy további tisztázásra van szükség. E célból 2005. december 22-én a holland hatóságoktól tájékoztatást kértek, amire a hatóságok, miután haladékot kaptak, 2006. február 3-án válaszoltak. E válasszal kapcsolatban a holland hatóságok és a Bizottság 2006 februárjában és áprilisában újabb e-mail üzeneteket váltottak.

(7) A holland hatóságok és a Bizottság közötti találkozóra 2004. szeptember 24-én került sor. A *De Telegraaffal* való találkozót 2004. október 27-én tartották meg. A *Broadcast Partners*-szel 2005. január 5-én került sor a találkozóra. Az RTL és a Bizottság 2005. július 27-én tartott találkozót, a VESTRA és a Bizottság pedig 2005. szeptember 23-án. A Bizottság másik alkalommal 2006. február 1-jén és február 14-én találkozott a holland hatóságokkal.

([6]) Lásd az 1. lábjegyzet.

([7]) Az Európai Kereskedelmi Televíziós Szövetség (Association of Commercial Television in Europe (ACT)) 2004. április 15-i levele; az Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD) 2004. április 8-i faxa; a Broadcast Partners, 2004. április 27-i levele végleges változat; a CLT-UFA, RTL/HMG és Yorin (a továbbiakban: CLT-UFA) 2004. április 14-i levele; a De Telegraaf 2004. április 15-i levele; a Groep Nederlandse Dagbladpers 2004. április 21-i levele; a Publieke Omroep 2004. április 21-i levele; az SBS Broadcasting BV 2004. április 26-i levele; a Brancheverenigingen van Nederlandse kabelbedrijven (VECAI) 2004. április 8-i levele; a Vereniging van Commerciële Radio (VCR) 2004. április 13-i levele.

(8) Az „új támogatásra" vonatkozó eljáráson kívül a közszolgálati műsorszolgáltatók (a továbbiakban PSB) éves állami kifizetések és az Ösztönzési Alap (*Stifo, Stichting Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties*) ([8]) által történő finanszírozását a „létező támogatásra" vonatkozó külön eljárás vizsgálja (vö. állami támogatás, E-5/2005 sz.). E határozatban a Bizottság a „létező támogatásra" vonatkozó eljárás tárgyát képező intézkedéseket csak annyiban említi, amennyire az a közszolgálati műsorszolgáltatás finanszírozásának áttekintéséhez szükséges. E határozat azonban nem foglalkozik a rendszeres éves kifizetéseknek és az Ösztönzési Alapból történő kifizetéseknek az állami támogatás szabályaival való összeegyeztethetőségének kérdésével.

(9) Ezenkívül e határozat a PSB alaptevékenységei (az úgynevezett fő feladatok) finanszírozásának vizsgálatára korlátozódik, így tehát nem foglalkozik a melléktevékenységekkel, például az új médiaszolgáltatásokkal, az SMS-alapú szolgáltatással és az i-mode szolgáltatással. E határozat nem tárgyalja a Nozema hálózatüzemeltetővel kapcsolatos NOS beruházásokat sem, amelyekre a panaszok szerint nem piaci feltételek mellett kerülhetett sor. Ezeket a kérdéseket külön vizsgálják.

(10) Végezetül, a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozat az 1992-től kezdődő eljárásra terjedt ki. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy csak 1994-ben került sor az első ad hoc jellegű kifizetésekre. Továbbá, most már 2005-ig rendelkezésre állnak számadatok, amelyeket figyelembe kellene venni. A határozat által felölelt időszak ezért 1994-től – az első ad hoc jellegű kifizetéstől – 2005-ig – az utolsó olyan évig, amelyre vonatkozóan végleges számadatok állnak rendelkezésre – terjed ki. Meg kell jegyezni, hogy a holland hatóságok felkérték a Bizottságot, hogy a 2006-os évet is vegye figyelembe. A 2006-ra vonatkozó számadatok azonban csak ideiglenesek, és ezért nem vehetők figyelembe.

2 A KÖZCÉLÚ MŰSORSZOLGÁLTATÁS RENDSZERÉNEK RÉSZLETES ISMERTETÉSE

(11) E fejezet először a 2.1. szakaszban felsorolja a (közszolgálati) műsorszolgáltatási ágazat szereplőit. Ezt követően a 2.2. szakaszban általánosságban leírja a holland műsorszolgáltatási ágazat finanszírozási rendszerének különböző elemeit. Ezzel kapcsolatban ismerteti azokat a jogi rendelkezéseket, amelyek közszolgálati feladattal bízzák meg a műsorszolgáltatókat, a különböző finanszírozási mechanizmusokat (éves kifizetések és *ad hoc* jellegű kifizetések), és végezetül ismerteti, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók milyen tartalékokat halmoztak fel és használnak fel közszolgálati feladatuk teljesítéséhez. Ezt követően a 2.5. szakaszban kerül sor a holland közszolgálati műsorszolgáltatók kereskedelmi tevékenységeinek bemutatására. A 2.6. szakasz ismerteti a labdarúgómérkőzések közvetítési jogának NOS általi megszerzését, a 2.7. szakasz pedig a műsorszolgáltatók és a kábeltelevízió-üzemeltetők közötti kapcsolattal foglalkozik. Végezetül, a 2.8. szakasz meghatározza az eljárás alá tartozó intézkedéseket.

([8]) NN 32/91 sz. ügy, a Bizottság 1991 júliusában hagyta jóvá.

2.1 A (közszolgálati) műsorszolgáltatási ágazat szereplői

(12) A közszolgálati műsorszolgáltatási ágazat különböző szervezetekből áll, amelyek közé nyolc magánszövetség (kereskedelmi műsorszolgáltatók közszolgálati feladattal megbízott tagokkal) és tíz magánalapítvány (kereskedelmi műsorszolgáltatók közszolgálati feladattal megbízott tagok nélkül) tartozik ([9]).

(13) A (12) bekezdésben említett műsorszolgáltatókon kívül a közszolgálati műsorszolgáltatási ágazatba tartozik egy másik szereplő – a NOS –, amely kettős feladatot lát el. Egyrészt közszolgálati műsorszolgáltató, felelős a televízió- és rádióprogramokért („NOS RTV" név alatt). Másrészt az egész közszolgálati műsorszolgáltatási ágazat koordinátora, ezt a feladatot a NOS igazgatótanácsa látja el (az úgynevezett „Publieke Omroep", a továbbiakban: PO). A PO, amelynek hatáskörét és feladatait a médiatörvény határozza meg, ösztönzi a közszolgálati műsorszolgáltatók közötti kapcsolatot, koordinálja a három közszolgálati televíziós csatorna tevékenységét és évente kétszer beszámol a médiahatóságnak a közszolgálati műsorszolgáltatók tevékenységéről.

(14) A NOS a média-költségvetésből a PO és a NOS RTV által végzett tevékenységekhez is támogatást kap.

(15) A közszolgálati műsorszolgáltatók három közszolgálati csatornán sugározzák a közszolgálati TV-programokat ([10]).

(16) A Holland Műsorszóró Produkciós Szervezet (*Nederlands Omroepbedrijf*, a továbbiakban: NOB) is része a közszolgálati műsorszolgáltatási rendszernek. A NOB végzi a hangfelvételt, a közvetítés előkészítését és a tényleges hangtovábbítást, a kép- és adattovábbítást valamennyi lehetséges elosztási csatornához. A NOB ezeket a szolgáltatásokat a kereskedelmi és a közszolgálati műsorszolgáltatók számára is biztosítja. A holland kormány a közszolgálati műsorszolgáltatók számára nyújtott szolgáltatásokat közszolgáltatásnak tekinti és közpénzekből finanszírozza ([11]).

(17) Egy független alapítvány (*Stichting Ether Reclame*, a továbbiakban: STER) kizárólagos feladata a reklámidő értékesítése és a reklámok közszolgálati csatornákon történő sugárzása. A STER felel a számára kiosztott műsorszórási időért. A STER által termelt bevételt közvetlenül az államhoz utalják.

(18) A működő nemzeti közszolgálati műsorszolgáltatókon kívül nemzeti szinten számos kereskedelmi műsorszolgáltató is működik. E kereskedelmi műsorszolgáltatók közé tartozik például az RTL (RTL 4, 5 és 7 (mindegyik a CLT-UFA csoportból), az SBS6, NET5 és a Veronica (az SBS Broadcasting csoportból), illetve a Talpa (Talpa Media Holding). Bevételeiket főleg televíziós reklámokból szerzik.

([9]) A tagsággal rendelkező szövetségek a következők: KRO, AVRO, NCRV, EO, TROS, BNN, VARA és VPRO. A tagsággal nem rendelkező szervezetek a következők: NPS, Teleac/NOT, RVU, VKZ, RKK, HOS, NMO, OHM, NIK, BOS.

([10]) Ez a „Nederland 1, 2 és 3"-at foglalja magában.

([11]) Vö. a médiatörvény 90. cikke.

2.2 A közszolgálati műsorszolgáltatást szabályozó keret

(19) A műsorszolgáltatási ágazatot jelenleg az 1987. április 21-i médiatörvény (MA) (Stb. 1987, 249), és a médiarendelet (MD) szabályozza. Közszolgálati műsorszolgáltatók a törvényben előírtak szerint négyféle tevékenységet végezhetnek, amelyeket a jelenlegi médiatörvény a következőképpen határoz meg: „fő feladat", „mellékfeladatok", „melléktevékenységek" és „szövetségi tevékenységek". A közszolgálati műsorszolgáltatók a „fő feladat" és a „mellékfeladatok" tekintetében jogosultak állami támogatásra.

2.2.1 *Jogi meghatározások*

Fő feladatok

(20) A médiatörvény 13c. cikke (1) bekezdése a következőképpen határozza meg a közszolgálati műsorszolgáltatás „fő feladatát":

a) változatos és kiváló minőségű programkínálat biztosítása a közcélú műsorszórás céljából a tájékoztatás, kultúra, oktatás és szórakoztatás terén nemzeti, regionális és helyi szinten, és a programok közvetítése vagy közvetítésének kiadása nyitott csatornákon;

b) a programkínálattal és az e tekintetben szükséges közvetítéssel kapcsolatos valamennyi tevékenység elvégzése;

c) *a Hollandián kívüli országoknak és területeknek, valamint a külföldön élő holland állampolgároknak szánt programok sugárzása*".

(21) A médiatörvény 13c. cikke (2) bekezdése megállapítja a közszolgálati műsorszolgáltatók által sugárzandó programokra vonatkozó általános követelményeket. A programoknak *„kiegyensúlyozott képet kell adniuk a társadalomról, a lakosság érdekeiről és társadalmi, kulturális és filozófiai nézőpontjairól, és*

a. a programoknak az adott területeken az egész lakosság számára hozzáférhetőnek kell lenniük;

b. az említett programoknak hozzá kell járulniuk a pluralizmushoz és kulturális sokszínűséghez Hollandiában (…)".

(22) Ezenkívül a különböző kategóriák – kultúra, oktatás és szórakoztatás – számára kiosztandó teljes műsoridőt százalékarányok előírásával szabályozzák ([12]).

(23) A médiatörvény 16. cikke előírja, hogy bizonyos feladatokat a NOS RTV hajt végre, és megállapítja e feladatok részleteit. Idetartoznak a sportközvetítések, többek között a sportversenyek, kupameccsek és nemzetközi sportesemények is. A teljes műsoridőből az ilyen sporteseményekre fordítandó idő százalékos arányát a törvény nem határozza meg előre. A gyakorlatban a NOS RTV a teljes műsoridő 9–11 %-át szándékozik sportprogramokra ([13]) fordítani.

([12]) Vö. a médiatörvény 50. és 54. cikke.

([13]) Lásd a NOS 2000-2010-re szóló stratégiai tervet.

(24) A műsorszolgáltató szövetségek műsorszórási időre jogosultak a nemzeti televíziós programok sugárzásának biztosításához, és e feladat végrehajtásához állami támogatásra jogosultak (a médiatörvény 31. cikkének (4) bekezdése).

Mellékfeladatok

(25) A médiatörvény 13c. cikke (3) bekezdésének megfelelően, amelyet 2000-ben vezettek be, a közcélú műsorszolgáltatási rendszer *„az (1) bekezdésben említett feladatát a programanyagoknak az (1) bekezdés a) pontjában szereplőktől eltérő szolgáltatási és elosztási eszközök biztosításával is teljesítheti”*. Másképpen fogalmazva, a közszolgálati műsorszolgáltatók a (20) bekezdésben fő feladatként említett közszolgálati tartalmat más médiaplatformokon (pl. Internet) is sugározhatják.

(26) Az úgynevezett „mellékfeladatoknak” számos feltételt kell teljesíteniük. Például nem szolgálhatnak harmadik fél profitszerzésére a médiatörvény 55. cikke szerint.. E mellékfeladatok közé tartozik például a webhelyek vagy témacsatornák fenntartása.

(27) Azt is meg kell említeni, hogy mind a „fő-”, mind a „mellékfeladatok” bevételt termelnek a közszolgálati műsorszolgáltatók számára, amelyet közszolgálati célokra kell felhasználni ([14]).

Melléktevékenységek és szövetségi tevékenységek

(28) A holland közszolgálati műsorszolgáltatók melléktevékenységekként és szövetségi tevékenységekként meghatározott tevékenységeket is végezhetnek. A melléktevékenységeknek ([15]) számos törvényben előírt feltételt kell teljesíteniük. A melléktevékenységek közé tartoznak például a következők: programismertetők értékesítése, szponzorálás, programjogok és a programokkal kapcsolatos anyagok értékesítése, irodahelyiségek bérbeadása és műsorok szervezése autósok számára.

(29) A „szövetségi tevékenységek” olyan tevékenységek, amelyeket a műsorszolgáltató szövetségek a tagjaik érdekében hajtanak végre. Magukban foglalják magazinok kiadását, valamint az utazási előkészületek megszervezését és értékesítését.

2.2.2 ***Megbízás és felügyelet***

(30) Egy független médiahatóság (*Commissariaat voor de Media*) felelős a médiatörvény és a végrehajtási jogszabály programkészítési és pénzügyi követelményei betartásának biztosításáért (a médiatörvény 9. cikke).

(31) A médiahatóság törvényes feladata, amelyet a médiatörvény 134. cikke állapít meg, annak biztosítása, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók teljesítsék kötelezettségeiket, beleértve a különböző programokra vonatkozóan meghatározott kvótát. A kötelezettségek teljesítésének elmulasztása esetén a médiabizottság bírságot szabhat ki. Ezenkívül a médiahatóság ellenőrzi, hogy a műsorszolgáltatók betartják-e a szponzorálásra és a reklámra vonatkozó jogi korlátozásokat.

(32) A hatóság a benyújtott könyvszakértői jelentések alapján évente ellenőrzi, hogy közszolgálati műsorszolgáltatók elszámolása megfelel-e a médiatörvény, a médiarendelet és a pénzügyi évkönyv követelményeinek. Ha igen, a hatóság jóváhagyja a szabályos programszolgáltatásra vonatkozó (költségvetésben előirányzott) összegeket (a médiatörvény 100. és 101. cikke).

2.3 **A közszolgálati műsorszolgáltatók finanszírozásának forrásai**

(33) A PSB fő pénzügyi forrásait az államhoz beérkező éves kifizetések alkotják. A költségvetési ingadozások enyhítése érdekében a PSB fenntarthat bizonyos tartalékokat. Ezenkívül a PSB 1994 óta *ad hoc* jellegű kifizetéseket kap.

(34) Mivel az *ad hoc* jellegű finanszírozás összeegyeztethetőségének vizsgálata nem végezhető el az egyéb közfinanszírozási források figyelembevétele nélkül, a következő ismertetés az éves és az *ad hoc* jellegű kifizetésekre egyaránt kiterjed (még akkor is, ha az éves kifizetések és a Stifóból (ld. 8. bekezdés) történő kifizetések nem képezik e határozat tárgyát).

2.3.1 ***Éves kifizetések***

(35) A holland közszolgálati műsorszolgáltatók éves pénzügyi hozzájárulást kapnak az állami média-költségvetésből. Az 1994–2005 közötti időszakban ezek a kifizetések összesen körülbelül 7,1 milliárd €-t tettek ki. Ebből az összegből hozzávetőleg 819,6 millió €-t utaltak át a PO irányító és koordináló feladatának ellátásához; a fennmaradó 6,3 milliárd €-t az egyes műsorszolgáltatóknak fizették ki. A média-költségvetést számos forrásból töltik fel: az állami műsorszolgáltatási hozzájárulásból (az adófizetők pénzéből), a STER-től származó reklámbevételekből és az Általános Műsorszolgáltatási Alapból (Algemene Omroepreserve, a továbbiakban: A média-költségvetést számos forrásból töltik fel: az állami műsorszolgáltatási hozzájárulásból (az adófizetők pénzéből), a STER-től származó reklámbevételekből és az Általános Műsorszolgáltatási Alapból (Algemene Omroepreserve, a továbbiakban: AOR) származó kamatbevételekből ([16]). A média-költségvetés meghatározza a közszolgálati műsorszolgáltatók és más médiaszervezetek rendelkezésére bocsátható éves finanszírozás felső határát.

2.3.2 ***Stifo***

(36) Az éves kifizetéseken kívül a közszolgálati műsorszolgáltatók a Stifóból (kulturális produkciók létrejöttének ösztön-

([14]) Szponzorálás, de a jegyeladásból, előfizetésekből, SMS-alapú szolgáltatásból stb. származó bevételek is. (Lásd a 2005-ös pénzügyi évkönyvet, 18. o.)

([15]) A médiatörvénybe az 1997. július 5-i aktussal vezették be.

([16]) Az AOR egy tartalékalap, amelyet közszolgálati műsorszolgáltatás céljára irányoznak elő, és amelyet a médiahatóság kezel. Az AOR arra szolgál, hogy fedezze a költségvetési év alacsonyabb reklámbevételei miatt keletkezett hiányt. Ezenkívül fedezetül szolgál az olyan közszolgálati műsorszolgáltató felszámolása esetén, amelynek nincs saját tartaléka, valamint folyószámlaként a miniszter és a médiahatóság között. Végezetül az AOR általánosságban fedezi az áremelkedéssel járó többletköltségeket. Az éves kifizetések csak két év elteltével veszik figyelembe az áremelkedést. Ebben az időszakban az AOR az ütközőkészlet szerepét tölti be.

zési alapja) is kaptak támogatást. A Stifóból származó kifizetések állami támogatási intézkedésnek minősülnek, de az intézkedést a Bizottság NN 32/91 számon jóváhagyta. A Stifo állami támogatási intézkedését tehát létező állami támogatásnak kell tekinteni. A Stifóból az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók számára folyósított kifizetések (a PO nem kapott támogatást a Stifóból) ebben az időszakban 155 millió €-t tettek ki.

2.3.3 **Ad hoc jellegű kifizetések**

(37) A (34) és (35) bekezdésben említett átutalásokon kívül – amelyek a PSB-k rendes finanszírozási forrásainak tekinthetők – a közszolgálati műsorszolgáltatók több *ad hoc* jellegű támogatást is kaptak. Ezeket a támogatásokat vagy közvetlenül fizették ki a műsorszolgáltatóknak, vagy külön pénzalapokon és tartalékokon keresztül folyósították.

2.3.3.1 *Kiegészítő támogatási alapokból történő kifizetések*

(38) A kiegészítő támogatási alapok a média-költségvetés lekötött részét képezik. Az 1996–1998-as időszakban [...] * ([17]) millió €-t utaltak át a kiegészítő támogatási alapokból a NOS RTV-hez. A kiegészítő támogatási alapokat 1996-ban vezették be a programjogok megnövekedett árainak társfinanszírozására. A pénzeszközök elosztásának feltételeit az állam és a közszolgálati műsorszolgáltatók közötti kölcsönös megállapodással fogadták el. Ha a közszolgálati műsorszolgáltatók a rendes költségvetésükből nem tudják megszerezni azokat a jogokat, amelyek ára rendkívüli mértékben megemelkedett, az állam pénzügyi kiegészítést, azaz azonos összegű társfinanszírozást biztosít e jogok megszerzéséhez

2.3.3.2 *A FOR-ból történő kifizetések*

(39) 1998-ban az oktatás, kulturális és tudományügyi miniszter lehetőséget kapott a médiatörvény 106a. cikke alapján arra, hogy *ad hoc* alapon pénzt utaljon át az AOR-ból (Általános Műsorszolgáltatási Tartalék, amelyet a médiahatóság kezel) a PO meghatározott kezdeményezéseinek finanszírozására szolgáló alapba. Az alapot 1999-ben hozták létre „FOR" néven, és a működését a PO ellenőrzi. Az alapot 1999-ben hozták létre „FOR" néven, és a működését a PO ellenőrzi.

(40) Azt az alapelvet alkalmazzák, hogy amennyiben az AOR túllépi a 90,8 millió €-t, lehetőség van arra, hogy pénzt utaljanak át a FOR-hoz. Ez azonban nem egy automatikus folyamat. Az oktatási, kulturális és tudományos ügyekért felelős miniszter évente határoz arról, hogy lehetséges-e az átutalás, és ha igen, milyen összeg utalható át. Amennyiben jóváhagyják az átutalást, a szabályokat jegyzőkönyvben állapítják meg. Ilyen jegyzőkönyv 1999-ben és 2001-ben jött létre. A médiatörvény alapján (99. cikk (2) bekezdés d) pont) a költségvetésnek egy ismertetést is kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy az igazgatótanácsnak milyen tervei vannak a pénz elköltésével kapcsolatban. E terv alapján aztán a miniszter a FOR-ból pénzösszegeket bocsáthat a PO rendelkezésére, amelyek a miniszter által az összegek rendelkezésre bocsátásakor meghatározott célokra használhatók fel ([18]). Jóllehet a FOR a PO kezdeményezéseire szánt alap, nem a PO eszközeinek részét képező tartalék.

(41) A FOR-ból igénybe vehető pénzeszközök lehetővé teszik a PO számára, hogy minőségi szempontú ösztönzést adjon, fejlessze a programkészítést és általánosságban befektessen a közszolgálati műsorszolgáltatókba. Konkrétabban a FOR célja a következő:

— a STER reklámbevétel-csökkenésének kipótlása;

— a programkészítés változatosságának és minőségének fokozása, ahol ez beruházási többletköltségekkel jár; és

— a holland közszolgálati műsorszolgáltatás egészét támogató beruházások finanszírozása.

(42) 2005-ig a közszolgálati műsorszolgáltatási rendszer 191,2 millió €-t kapott a FOR-ból, ebből 157,4 millió €-t utaltak át az egyes közszolgálati műsorszolgáltatóknak, 33,8 millió €-t a PO-hoz.

2.3.3.3 *CoBo kifizetések*

(43) A koprodukciós alapot (Coproductiefonds Binnenlandse Omroep: a továbbiakban: CoBo) a holland közszolgálati műsorszolgáltatók és más programproducerek közötti koprodukciók finanszírozására hozták létre. Bevétele a belga és német kábeltelevízió-üzemeltetők által a három holland csatorna belgiumi és németországi sugárzásáért befizetett szerzői jogdíjakból származik. Az alapot a közszolgálati műsorszolgáltatók hozták létre és egy alapítványon keresztül kezelik. Az alap igazgatótanácsa a közszolgálati műsorszolgáltatók ügyvezető igazgatóiból áll.

(44) 1994-ben a holland hatóságok elhatározták, hogy kifizetéseket folyósítanak a CoBo által kezelt két alalapba, „a Film Alapba (Film Fund)", amely koprodukciós filmeket és dokumentumfilmeket finanszíroz, és a „Telefilm" projektbe, amely magas színvonalú televíziós filmek létrehozásának ösztönzésére törekszik.

(45) 1994 és 2005 között az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók 31,7 millió € összegű közpénzt kaptak a CoBo alapból. A PO nem kapott semmilyen támogatást a CoBo-Alapból.

2.4 Az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók tartalékai

(46) Minden egyes közszolgálati műsorszolgáltató bizonyos tartalékokat tart fenn, ez rendszerint a programtartalék, és vagy a szövetségi vagy az alapítványi tartalék, attól függően, hogy a közszolgálati műsorszolgáltató alapítvány vagy szövetség.

([17]) * A szakmai titoktartás kötelezettségének eleget téve.

([18]) 2006. február 24-i levél, 3-4. o.

2.4.1 ***Programtartalékok***

(47) Az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók számára megengedett, hogy növeljék tartalékaikat, ha az összbevétel meghaladja az összköltségeket. Ezek a programtartalékok a programokkal kapcsolatban a következő években felmerülő költségek fedezésére használhatók fel.

(48) A holland hatóságok szerint a már kész, de még nem sugárzott programok értékét hozzáadják a programtartalékokhoz ([19]). A programtartalékok ilyen módon a már kész programok értékét is tükrözik. 2005-ben az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók programtartalékai összesen 78,6 millió €-t tettek ki.

(49) Szintén 2005-ben a PO úgy döntött, hogy a programtartalékok egy részét magához PO-hoz kell utalni, de a műsorszolgáltatók az éves költségvetésük 5–10 %-ig fenntarthatnak tartalékokat. A közszolgálati műsorszolgáltatók 42 457 millió €-t utaltak át a PO-hoz.

2.4.2 ***Szövetségi tartalékok***

(50) A közszolgálati műsorszolgáltató szövetségek magánjogi alanyként jöttek létre. Az évek során a tagjaiktól származó hozzájárulásokból és hagyatékokból saját szövetségi tartalékokat halmoztak fel. A szövetségi tartalékok ilyenformán magánforrásokból jöttek létre. 1993-ban a holland kormány a szövetségi tartalékok „befagyasztásáról" határozott. Ettől kezdve a szövetségi tevékenységekből és más nem köztevékenységekből származó nyereséget elvileg ([20]) közszolgálati tevékenységekre kellett felhasználni, és már nem lehetett a szövetségi tartalékokhoz utalni. 2005-ben a holland közszolgálati műsorszolgáltatók összesen körülbelül 131,1 millió € összegű szövetségi tartalékkal rendelkeztek.

2.4.3 ***A NOS RTV és a kisebb műsorszolgáltatók alapítványi tartaléka***

(51) A NOS RTV, az NPS és más kisebb, tagság nélküli műsorszolgáltatók (a médiatörvény 39f. cikke) „alapítványi tartalékkal" („stichtingsreserve") rendelkeznek. 2005-ben az alapítványi tartalékok összesen 42,2 millió €-t tettek ki ([21]).

2.5 **Reklámtevékenység a közszolgálati csatornákon**

(52) Ahogy már a (17) bekezdésben is megállapítottuk, a STER feladata a közszolgálati csatornák reklámidejének értékesítése.

(53) A holland piacon a televíziós reklámidő értékesítésével foglalkozó más fontosabb társaságok közé az IP és az SBS tartozik. Az IP az RTL4, RTL5 és Yorin kereskedelmi műsorszolgáltatók nevében értékesít reklámokat. Az SBS a kereskedelmi műsorszolgáltatói, SBS6, Net 5 és Veronica nevében értékesít reklámidőt. Az IP-n és az SBS-en kívül van néhány egyéb kereskedelmi műsorszolgáltató, amelyik szintén foglalkozik reklámidő-értékesítéssel ([22]). A STER által felszámított árakat a reklámügynökségek előrejelzései, a versenytársak árai és az árelőzmények alapján számítják ki.

(54) Az alábbi 1. táblázat azon közszolgálati műsorszolgáltatók nézőszámának alakulását mutatja, amelyek esetében a STER intézi a reklámértékesítést. A 13 év feletti tévénézők (13+) aránya az utóbbi években az 1997-es 38,8 %-ról 2005-ben 35,4 %-ra csökkent. A 20-49 év közötti nézők aránya még alacsonyabb, 27,2 %.

1. táblázat

A 13 év feletti és a 20–49 év közötti nézők aránya (18.00–24.00), 1997–2005

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
13+	38,8	39,9	37,8	39,8	38,8	37,9	36,8	38,9	35,4
20-49	34,6	35,8	31,6	33,3	33,0	32,5	30,1	31,8	27,2

Forrás: A holland hatóságok 2006.2.24-i levele

([19]) Január 27-i levél, a 2005. február 3-i telefonbeszélgetés és a kiegészítő információ iránti kérelemre adott 2005. július 25-i válasz.

([20]) Volt néhány kivétel e szabály alól. Sor került bizonyos átutalásokra a szövetségi tartalékokba olyan esetekben, amikor előzőleg a szövetségi tartalékokat használták fel a közszolgálati tevékenységek finanszírozására. Lásd a (141.ff) bekezdést is.

([21]) Az alapítványi tartalékok a következők: 2,288 millió € (NPS), 0,832 millió € (NOS) és 39,119 millió € (PO).

([22]) Például a Talpa, Nickelodeon, Jetix, TMF és MTV.

(55) 1994-től a kereskedelmi műsorszolgáltatók által a reklámpiacon elért bruttó (az árjegyzéki áron alapuló) és a nettó (figyelembe véve az árengedményeket) bevételek meghaladták a közszolgálati műsorszolgáltatók bevételeit.

2. táblázat

A televíziós reklámokból származó bruttó bevételek, 1994–2005 (összeg x 1 millió €)

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	327	298	225	234	257	290	348	343	383	489	581	471
Kereskedelmi műsorszolgáltatók	360	438	532	629	715	887	1 028	1 084	1 310	1 623	2 034	2 327
Összes	687	736	757	863	972	1 177	1 376	1 426	1 693	2 112	2 615	2 798

Forrás: A holland hatóságok 2006.2.24-i levele

3. táblázat

A televíziós reklámokból származó bruttó bevételek, 1994–2005 (összeg x 1 millió €)

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	223	202	153	150	176	187	218	197	197	197	197	169
Kereskedelmi műsorszolgáltatók	239	281	324	378	405	448	508	484	520	537	549	599
Összes	462	483	477	528	581	635	726	683	717	733	746	768

Forrás: A holland hatóságok 2006.2.24-i levele

(56) A fenti táblázatokból arra lehet következtetni, hogy eltérés van a televíziós reklámokból származó bruttó bevételek és az árengedményes nettó bevételek között. A holland hatóságok szerint a kereskedelmi műsorszolgáltatókhoz viszonyítva nem csak a közszolgálati műsorszolgáltatók árjegyzéki árai magasabbak, hanem az általuk kínált árengedmények is alacsonyabbak ([23]).

2.6 A labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogának megszerzése a NOS RTV által

(57) A vizsgálati időszak során a NOS RTV megszerezte több fontos futballesemény közvetítési jogát ([24]). A Canal+ (pay-TV) kereskedelmi műsorszolgáltató szerezte meg a holland premier liga mérkőzései élő közvetítésének jogát. A Bajnokok Ligája közvetítésének jogát a NOS RTV részben szintén a Canal+ csatornának adta tovább. Az SBS kereskedelmi műsorszolgáltató szerezte meg a két nemzeti futballkupa közvetítési jogát. A holland első osztály mérkőzéseinek, valamint a holland csapat 2004-es Európa Bajnokságra való kijutásért játszott kvalifikációs mérkőzéseinek közvetítési jogát is megszerezte. A különböző külföldi futballbajnokságok közvetítési jogával a CLT-UFA, Európa legnagyobb műsorszóró csoportja (pl. az RTL anyavállalata) rendelkezik.

2.7 A műsorszolgáltatók és a kábeltelevízió-üzemeltetők közötti kapcsolat

(58) A hagyományos vezetékes közvetítés a holland jog szerint a szerzői jog alkalmazásában önálló közzétételnek tekintendő. Elvileg a szerzői jog valamennyi tulajdonosának engedélye szükséges, és a szerzői jog tulajdonosa díjat kérhet a kábeltelevízió-üzemeltetőtől a közzétételért. 1985 óta fennáll egy megállapodás a VECAI (a kábeltelevízió-üzemeltetők képviselője) és a NOS RTV (a közszolgálati műsorszolgáltatók képviselője) között, amelynek értelmében a kábeltelevízió-üzemeltetők mentesülnek az alól, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatóknak (a szerzői jog tulajdonosainak) szerzői jogdíjat fizessenek a programok vezetékes közvetítése esetén ([25]). Ez a megállapodás a holland kormány kérésére jött létre azon az alapon, hogy a nézők már fizettek hozzájárulást a közszolgálati műsorszolgáltatásért. Nemkívánatosnak ítélték, hogy a kábeltelevízió-üzemeltetők szerzői jogdíjat fizessenek, aminek az előfizetői díjak emelkedése lehet a következménye. A

([23]) Vö. február 23-i levél.

([24]) Ez magában foglalja többek között a 2002-es futball-világbajnokság utolsó fordulóját, a 2002/2003-as Bajnokok Ligáját, a 2003/2004-es holland premier liga összefoglalóját/főbb eseményeit, a 2004-es Európa Bajnokságot, azon európai kupameccsek nagy részét, amelyben holland klubok érdekeltek, valamint a 2006-os futball-világbajnokságot. Ezen események közül egyesek szerepelnek a médiarendelet eseménylistáján a 97/36/EK parlamenti és tanácsi irányelv alapján (HL L 307., 1997.7.30., 60. o.)

([25]) A holland hatóságok 2002.9.18-i levele.

kereskedelmi műsorszolgáltatók sem kérték a szerzői jogdíjak megfizetését a kábeltelevízió-üzemeltetőktől. Ez azonban nem függ össze a fent említett, a közszolgálati műsorszolgáltatókkal kötött megállapodással.

(59) Meg kell említeni, hogy a kábeltelevízió-üzemeltetők a törvény alapján kötelesek a közszolgálati műsorszolgáltatók valamennyi rádiós és televíziós programját közvetíteni („kötelező" elosztási kötelezettség), és a műsorszolgáltatóknak nem számíthatnak fel díjat a közvetítési költségek után.

2.8 Az e határozat alá tartozó intézkedések

(60) A hivatalos vizsgálati eljárás ([26]) megindítására vonatkozó határozatban megállapítottak szerint a következő intézkedések tartoznak e határozat alá:

(1) A műsorszolgáltatók számára folyósított, a médiatörvény 106a. és 170c. cikkében említett kifizetések, amelyeket a Bizottság *ad hoc* jellegű kifizetéseknek tekint. Ezek a feltételek a következők:

(a) a közszolgálati műsorszolgáltatók részére történő kifizetésekre vagy a kiegészítő támogatási alapokból kerül sor, vagy az AOR-ból a FOR-on keresztül. Az 1994–2005 közötti időszakban ezek a kifizetések összesen körülbelül [...] millió €-t tettek ki. Az előbbiekben említettek szerint ez az összeg az úgynevezett kiegészítő támogatási alapokból történő kifizetésekre ([...] millió €) és az AOR-ból a FOR, majd ezt követően a közszolgálati műsorszolgáltatók számára történő kifizetésekre osztható fel (191,2 millió €).

(b) a koprodukciós alapból (CoBo) történő kifizetések. A CoBo két külön alapból áll, a Filmes Alapból (Film Fund) és a Telefilm projektből (Telefilm project). Az 1994–2005-ös időszakban az állam a CoBo-n keresztül 31,7 millió €-t juttatott a közszolgálati műsorszolgáltatóknak.

(2) A kábeltelevíziós szolgáltatásokhoz való garantált hozzáférés vagy az úgynevezett „kötelező" elosztási kötelezettség (a médiatörvény 82i. cikkében említettek szerint).

(3) A technikai felszerelések költségmentes biztosítása a NOB által (a médiatörvény 89. és 90. cikkében említettek szerint).

II. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDÍTÉKAI ÉS A FELEK ÉRVEI

3 AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRA VONATKOZÓ INDÍTÉKOK ÖSSZEFOGLALÁSA

(61) A legelső vizsgálatot követően a Bizottság úgy ítélte, hogy bizonyos intézkedések, a „kötelező" elosztási kötelezettség lehetséges kivételével, az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősülnek. Ezenkívül a Bizottság kétségét fejezte ki az ilyen állami támogatásnak az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése szerinti összeegyeztethetőségével kapcsolatban.

(62) A támogatás arányossága tekintetében a Bizottság kétségbe vonta, hogy a költségek és bevételek elosztása világosan meghatározott költségelszámolási elvek alapján történt-e. A Bizottság kétségbe vonta, hogy a nem közszolgáltatásból származó bevételeket teljes mértékben figyelembe vették-e annak kiszámításakor, hogy szükséges-e az állami támogatás, ezáltal kockáztatva azt, hogy a támogatás meghaladja a közszolgáltatás nettó költségét.

(63) Továbbá a Bizottság úgy ítélte, hogy a FOR pénzösszegei és a programtartalékok strukturális túlkompenzációt mutatnak. A Bizottság megjegyezte, hogy az *ad hoc* jellegű kifizetések teljes összegéből (a 2001-es számadatok alapján) 110 millió €-t nem használtak fel.

(64) Ezenkívül a Bizottság kifejezte szándékát annak kivizsgálása iránt, hogy a kereskedelmi piacokon nem torzult-e túlságosan a versenyhelyzet. A Bizottság hangsúlyozta, hogy a versenyhelyzet ilyen torzulása a reklám-, a vezetékes közvetítésre vonatkozó szellemi tulajdonjogok és labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogainak piacán fordulhat elő.

(65) Végezetül a NOB nem számíthat fel díjat a közszolgálati műsorszolgáltatóknak a szolgáltatásnyújtásért, e feladat ellátásáért közvetlenül az állam fizet. A Bizottság megjegyezte, hogy technikai felszerelések költségmentes biztosítása a közszolgálati műsorszolgáltatók támogatását jelentheti.

4 AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

(66) E határozat vonatkozásában a következő észrevételeket tették.

(67) A holland közszolgálati műsorszolgáltatók azzal érveltek, hogy a szóban forgó intézkedéseket létező támogatásnak kellene tekinteni, mivel a közszolgálati műsorszolgáltatás általános finanszírozási rendszerének részét képezik. Ezenkívül megjegyezték, hogy a Bizottságnak kizárólag az Amszterdami Jegyzőkönyv alapján kellene vizsgálnia a közszolgálati műsorszolgáltatás finanszírozását, és nem szabadna alkalmaznia az Altmark-ítélet ([27]) kritériumait, illetve az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdését vagy 86. cikkének (2) bekezdését.

(68) A CLT-UFA megjegyezte, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatási ágazat elszámolásait 2002-ig ellenőrizhette és hagyhatta jóvá független könyvszakértő.

(69) A közszolgálati műsorszolgáltatók megjegyezték, hogy nincs szó 110 millió €-s túlkompenzációról, ahogy azt a Bizottság állította. Először is, a közszolgálati műsorszolgáltatók és a kormány eltérő elszámolási rendet alkalmaznak. A kormány készpénzátvételi elismervényen alapuló elszámolással dolgozik, a közszolgálati műsorszolgáltatók pedig a tranzakcióval egyidejűleg elszámolt költségek és bevételek alapján. Ez ellentmondásokat okoz. Ezenkívül a FOR bevételeit a közszolgálati műsorszolgáltatók szerint meghatározott jövőbeni célokra irányozzák elő. Továbbá meg-

([26]) Lásd az 1. lábjegyzet.

([27]) C-280/00. sz. *Altmark Trans* ügy [2003] EBHT I-7747.

jegyezték, hogy a többletfinanszírozás nem vezethet más piacokon a versenyhelyzet torzulásához, mivel az csak a közszolgáltatási tevékenységekre használható fel.

(70) Az ACT azt állította, hogy a STER versenyellenes magatartást tanúsít azáltal, hogy a reklámpiacon alákínál az áraknak. Amellett érvel, hogy mivel a közszolgálati műsorszolgáltatók teljes éves reklámideje korlátozottabb, mint a kereskedelemi műsorszolgáltatóké, a STER-nek magasabb árakat kellene felszámítania, mint a kereskedelemi üzemeltetőknek.

(71) Az SBS Broadcasting megerősítette, hogy a holland televíziósreklám-piacon az árakat a 20–49 év közötti célcsoport elérésére (bruttó nézettségi pont) vonatkozóan szabják meg. Mivel azonban a közszolgálati műsorszolgáltatók a nézők e csoportján kívül több nézőt vonzanak, mint a kereskedelmi műsorszolgáltatók, a hirdetők hajlandóak lennének prémiumot fizetni a 20–49 év közötti célcsoport elérésére. Ezért a 20–49 év közötti célcsoport elérésének összehasonlítása nem tükrözné a termék tényleges gazdasági értékét. Ezenkívül az SBS megjegyezte, hogy a 13 év feletti nézők (13+) elérésére vonatkozóan a közszolgálati műsorszolgáltatók alacsonyabb árat szabnak meg, mint a kereskedelmi műsorszolgáltatók. Észrevételeinek alátámasztására az SBS a különböző csatornák tekintetében az 1995–2004 közötti időszakban a fő műsoridőre vonatkozóan, illetve 2003–2004-ben havi áttekintéseket nyújtott be a 13 év feletti nézők (13+) elérésén alapuló bruttó átlagárakról, amelyek kimutatták, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók árai alacsonyabbak, mint a legtöbb kereskedelmi üzemeltetőéAz SBS ezenkívül megjegyezte, hogy a 13 évnél idősebb korcsoport számára a műsorszolgáltató alacsonyabb árakat alkalmazott, mint kereskedelmi műsorszolgáltatók..

(72) A CLT-UFA szerint a NOS RTV túl magas árat fizetett a labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogáért. Az árak lényegesen meghaladják a piaci árakat. A CLT-UFA számítási modelleket ([28]) nyújtott be annak bemutatására, hogy ők hogyan számítják ki a labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogának árát, ez alapján a CLT-UFA arra a következtetésre jutott, hogy a NOS RTV-nek a Bajnokok Ligája 2002. évi mérkőzéseinek közvetítési jogára vonatkozó árajánlata lényegesen magasabb volt, mint a CLT-UFA árajánlata. Az ACT és a CLT-UFA ezenkívül úgy vélte, hogy a Bizottságnak egy példa alapján, amikor a kereskedelmi üzemeltető valószínűleg túl magas árat kínált, nem lenne szabad azt a következtetést levonnia, hogy nincs elegendő bizonyíték a labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogáért fizetett túl magas árra.

(73) A VECAI (a kábeltelevízió-üzemeltetők szövetsége) két problémát vet fel. Először is úgy véli, hogy azon kábeltelevízió-üzemeltetőknek, akikre a „kötelező” elosztási kötelezettség vonatkozik, díjat kellene kérniük az adott műsorszolgáltatóktól. A „kötelező” elosztási kötelezettség miatt a közszolgálati műsorszolgáltatók nem fizettek díjat a kábeltelevíziós hálózatokon keresztül történő jeltovábbításért.

(74) Másodszor, a VECAI azt állította, hogy a kábeltelevízió-üzemeltetők a NOS RTV nevében valójában igenis fizetnek díjat a megfelelő igazgatási szervezeteknek, de a NOS RTV és a holland kormány ezt igazgatási díjnak tekinti. A VECAI szerint ez burkolt szellemi tulajdonjogi díj.

5 A HOLLAND HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI ([29])

(75) A holland hatóságok azt állítják, hogy téves a Bizottság azon feltételezése, miszerint a vonatkozó intézkedések nem képezik részét a közszolgálati műsorszolgáltatók állami finanszírozás keretében történő rendes éves finanszírozásának. A vizsgálat tárgyát képező finanszírozás a rendes finanszírozási mechanizmusból származik, és a költségtervezés szerves részét képezte, ami közszolgálati műsorszolgáltatók felé történő kifizetésekhez vezetett. A hatóságok szerint a FOR, a kiegészítő támogatási alapok, a CoBo és a NOB felé történő kifizetések a rendes éves finanszírozási mechanizmus részét képezik.

(76) A holland hatóságok végül felhívják a Bizottság figyelmét arra, hogy a vizsgálatnak figyelembe kell vennie a közszolgálati műsorszolgáltatók egyedi működési körülményeit. A hatóságok kérik a Bizottságot, hogy vegye tekintetbe az Amszterdami Jegyzőkönyv alkalmazását. Szükség esetén az eljárás tárgyát az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének értelmében összeegyeztethető támogatásnak kell minősíteni az Amszterdami Jegyzőkönyvben megállapított alapelvekkel összefüggésben.

(77) A Bizottság által ideiglenesen esetleges túlkompenzációnak feltüntetett összeg téves. Erre az alapok azon forrásaiból következtettek, amelyeket tévesen tartaléknak minősítettek. Mivel ezen alapok felhasználását előre meghatározzák, és ellenőrzésnek vetik alá, nem fordulhat elő túlkompenzáció. Ezenkívül a hatóságok azt állítják, hogy abban az esetben, ha az érintett intézkedések állami támogatásnak minősítendők, a támogatást az EK-Szerződés 88. cikk (1) bekezdése értelmében létező állami támogatásnak kell tekinteni.

(78) A holland hatóságok rámutatnak arra, hogy az egyes közszolgálati műsorszolgáltatói szövetségek elszámolása mindig alá volt rendelve független könyvszakértői jóváhagyásnak.

(79) A holland hatóságok úgy vélik, hogy a népszerű és kevésbé népszerű sportágak közvetítése a közszolgálati műsorszolgáltatók fő feladatának meghatározásába tartozik. A holland hatóságok úgy gondolják, hogy a közvetítési jogokra vonatkozó árajánlatuk megállapításakor a közszolgálati műsorszolgáltatók nem fizettek többet, mint amennyi a közszolgálati feladatuk teljesítésével és az átfogó programkészítéssel kapcsolatos fontos jogok megszerzésének biztosításához szükséges.

(80) A hatóságok megismétlik, hogy a NOB közszolgálati feladata a közszolgálati rendszer szerves része. Az a tény, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatóknak nem számítanak fel díjat a NOB által nyújtott szolgáltatásért, nem jelenti azt, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók támogatást kapnak.

([28]) Ez a számítási modell számos tényezőt figyelembe vesz a sportközvetítési jogokból megszerezhető potenciális bevétel kiszámításakor: várható költségnövekedés a televízió piac egészében, valamint a hirdetőkkel való megbeszéléseket követően a potenciális reklámbevételekkel kapcsolatos várakozások, a sportesemény közvetítésének hatása a kereskedelmi műsorszolgáltató piaci részesedésére (stratégiai helyzetmeghatározási szempontok); számos holland klub (a nemzetközi eseményeken való részvétele, mint például a Bajnokok Ligája).

([29]) A holland hatóságoknak a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozattal kapcsolatos, 2004. április 30-i válaszának összefoglalása.

(81) A holland hatóságok azt állítják, hogy mivel a kereskedelmi üzemeltetők a kábeltelevízió-üzemeltetőktől sem kérnek szerzői jogdíjat, a NOS RTV az adott piac körülményei között rendes piaci szereplőnek tekinthető.

III. AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS SZABÁLYAI SZERINTI INTÉZKEDÉSEK VIZSGÁLATA

6 LÉTEZŐ TÁMOGATÁS AZ EK-SZERZŐDÉS 87. CIKKE (1) BEKEZDÉSÉNEK ÉRTELMÉBEN

(82) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése a következő feltételeket állapítja meg az állami támogatás meglétére vonatkozóan. Először is, tagállamok általi vagy állami forrásból történő beavatkozásról van szó. Másodszor, előnyben részesíti a kedvezményezettet. Harmadszor, torzítja, vagy azzal fenyegeti a versenyt. Negyedszer, a beavatkozás érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

6.1 Az állami források megléte

6.1.1 Ad hoc jellegű kifizetések

(83) A médiatörvény 106a. és 170c. cikkében említett kifizetések, amelyeket a Bizottság *ad hoc* jellegű kifizetésként sorol be, az úgynevezett kiegészítő támogatási alapokból történő kifizetésekre, a FOR-ból történő kifizetésekre és CoBo-ból történő kifizetésekre oszthatók fel.

Kiegészítő támogatási alapokból történő kifizetések

(84) A kiegészítő támogatási alapokat esetében a pénzösszeget először az AOR-on belül különítik el – amely alap forrásai az állam tulajdonában vannak, és amelyet a médiahatóság kezel – a közszolgálati műsorszolgáltatók bizonyos, az előre jelzettnél magasabb kiadásainak kiegészítő támogatása céljából. Második lépésben az AOR kiegészítő támogatási alapjai által képviselt állami források átutalása a NOS RTV-hez.

FOR kifizetések

(85) A FOR által végrehajtott kifizetések állami forrásnak tekintendők. Bár a FOR a „PO" által igazgatott és kezelt alap, forrásai az AOR-ból származnak, amely a média-költségvetés része.

(86) Még fontosabb, hogy – a 2.3.3.2. szakaszban megadottak szerint – a PO az előzőleg a FOR pénzösszegeinek felhasználásával kapcsolatban megkötött megállapodások alapján szétosztja a pénzeket. Jóllehet a PO tesz javaslatot a pénz felhasználására vonatkozóan, az oktatási, tudományos és kulturális ügyekért felelős miniszter „fogadja el a javaslatot" és határozza meg azokat a célokat, amelyekre a pénzek felhasználhatók. A PO csak akkor határozhat a pénz elköltéséről, ha a miniszter megállapította a pénzelosztás kritériumait. A PO-nak figyelembe kell vennie a miniszter által megállapított szabályokat. Ezért úgy tekinthető, hogy az állami források átutalására akkor kerül sor, amikor a FOR-ból kifizetéseket folyósítanak az egyes műsorszolgáltatóknak. Ez állami források átutalását jelenti, ami egyébként az államnak tulajdonítható ([30]).

(87) A közszolgálati műsorszolgáltatók a vizsgálati időszakban a FOR-ból 191,2 millió €-t kaptak, a kiegészítő támogatási alapokból pedig [...] millió €-t.

A kiegészítő támogatási alapokból történő kifizetések

(88) A CoBo alapból folyósított kifizetések állami forrásnak tekintendők. A 43–44. bekezdésben ismertetettek szerint a CoBo alap forrásait a média-költségvetés közvetlen hozzájárulásai, valamint a belga és a német kábeltelevízió-üzemeltetők által a három holland csatorna belgiumi és németországi sugárzásáért kifizetett szerzői jogdíjakból származó bevételek alkotják. A Bizottságnak az a véleménye, hogy nem csak a média-költségvetés közvetlen hozzájárulásai, hanem a szerzői jogdíjak is állami forrásnak tekintendők. A szerzői jogdíjakat valóban a műsorszolgáltatók közszolgálati költségeinek finanszírozására kellett volna felhasználni. Azáltal, hogy azokat a CoBo alapban tartalékolták, nagyobb mértékű állami támogatásra volt szükség. A szerzői jogdíjak következésképpen olyan forrásokkal egyenértékűek, amelyeket az állam nem vett igénybe.

(89) Ezenkívül, bár a CoBo alap egy alapítvány tulajdonában van (amelynek az igazgatótanácsát a közszolgálati műsorszolgáltatók irányítják), és azt az alapítvány kezeli, a CoBo alapból csak az állam által meghatározott feltételek mellett lehet átutalásokat végrehajtani a közszolgálati műsorszolgáltatók felé.

(90) A vizsgálati időszakban a közszolgálati műsorszolgáltatók 31,7 millió € összeget kaptak a CoBo alapból. Ez az összeg az állami források egyes műsorszolgáltatók részére történő átutalását képviseli.

6.1.2 *A kábeltelevíziós hálózathoz való költségmentes hozzáférés*

(91) A kábeltelevízió-üzemeltetőkkel szemben támasztott „kötelező" elosztási kötelezettség nem vonja maga után állami források átutalását, és a kábeltelevízió-üzemeltetők által igénybe nem vett bevételek sem tekinthetők állami forrás átutalásának ([31]). A Bizottság nem értesült az ennek ellenkezőjére utaló jelzésről. Ennek megfelelően megerősíthető az az előzetes vélemény, miszerint az intézkedés nem minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

6.1.3 *A NOB által költségmentesen biztosított technikai felszerelések*

(92) Az állam kifizetéseket folyósít a NOB-nak azokért a szolgáltatásokért, amelyeket köteles nyújtani a közszolgálati műsorszolgáltatóknak. Ezek a kifizetések magukban foglalják az állami források közvetlen átutalását. Végeredmény-

([30]) Vö. C-482/99. sz. *Francia Köztársaság* kontra *Bizottság* ügy, [2002] EBHT I-4397 55. bekezdés.

([31]) Vö. C-379/98. sz. *Preussen Elektra* [2001] EBHT I-2099 ügy, 54. és az azt követő pontok.

ben a közszolgálati műsorszolgáltatók javára szolgálnak, akik a szolgáltatásokat költségmentesen kapják ([32]). Valóban, maguk a holland hatóságok jelentették ki, hogy a NOB egyszerűen az állam által a közszolgálati műsorszolgáltatóknak nyújtott támogatás eszköze, akik számára a szolgáltatásokat a NOB biztosítja.

6.2 **Gazdasági előny**

(93) Az *ad hoc* jellegű finanszírozás (kifizetések a FOR felé és a kiegészítő támogatási alapokon keresztül), a CoBo felé történő átutalások és a technikai felszerelések költségmentes biztosítása gazdasági előnyt jelent a holland közszolgálati műsorszolgáltatók számára abban az értelemben, hogy ezek az intézkedések mentesítik őket a működési költségektől, amelyek egyébként őket terhelnék.

6.2.1 **Az *Altmark* ügyben hozott ítélet alkalmazhatósága**

(94) A holland kormány és a közszolgálati műsorszolgáltatók azt állították, hogy a vizsgált intézkedések ellentételezik a holland közszolgálati műsorszolgáltatóknak a rájuk bízott általános szolgáltatási feladat végrehajtása során felmerült nettó költségét. Ez azt jelentené, hogy az intézkedések nem biztosítanának előnyt a közszolgálati műsorszolgáltatók számára, és az Altmark-ítélettel ([33]) összhangban nem minősülnek támogatásnak.

(95) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nettó többletköltségeit ellentételező állami intézkedések az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében nem minősülnek állami támogatásnak, ha a kompenzációt úgy határozzák meg, hogy a vállalkozás nem részesülhet tényleges előnyben. Az Altmark ügyben hozott ítéletben a Bíróság közölte azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell az ilyen besorolás elkerülése érdekében. Ezek a feltételek a következők:

— először is, a kedvezményezett vállalkozásnak közszolgáltatási kötelezettséggel kell rendelkeznie, és e kötelezettségeket világosan meg kell határozni;

— másodszor, az ellentételezés kiszámításához alapul vett paramétereket objektív és átlátható módon előre meg kell határozni;

— harmadszor, az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek biztosításához szükséges költség egy része vagy egésze fedezéséhez szükséges összeget, figyelembe véve a kapcsolódó elismervényeket és az ésszerű nyereséget;

— negyedszer, ha a közszolgáltatási kötelezettséget biztosító vállalkozást egy meghatározott esetben nem közbeszerzési eljárás keretében választották ki, az ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell meghatározni, amelyek fejében egy átlagos, jól vezetett és a közszolgáltatási kötelezettséggel kapcsolatos követelményeknek való megfeleléshez szükséges termelési eszközökkel rendelkező vállalkozás biztosította volna e kötelezettségeket, figyelembe véve a kapcsolódó elismervényeket és a kötelezettségek biztosításából származó ésszerű nyereséget.

(96) A Bizottságnak az a véleménye, hogy ez esetben a 93. bekezdés utolsó három pontjában említett feltételek nem teljesülnek. Először is, a PSB-k számára a FOR-ból, a kiegészítő támogatási alapokból történő pénzátutalások, valamint a CoBo pénzügyi hozzájárulása nem előre meghatározott objektív és átlátható paramétereken alapultak.

(97) Ezenkívül az *ad hoc* jellegű finanszírozási intézkedések, valamint a CoBo-ból történő kifizetések nem veszik figyelembe a PSB-k valamennyi vonatkozó bevételeit, és nem foglalják magukban a túlkompenzáció kizárásához szükséges biztosítékokat. Valóban, az alábbi részletesebb értékelésnek megfelelően, az *ad hoc* jellegű finanszírozás ténylegesen jelentős túlkompenzációt eredményezett.

(98) Végezetül, a holland közszolgálati műsorszolgáltatókat nem közbeszerzési eljárás alapján nem választották ki általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtására, vizsgálatot sem végeztek annak biztosítására, hogy a kompenzáció szintjét egy átlagos, jól vezetett és a közszolgáltatási kötelezettséggel kapcsolatos követelményeknek való megfeleléshez szükséges termelési eszközökkel rendelkező vállalkozásnál a kötelezettségek elvégzése során felmerülő költségek elemzése alapján határozzák meg. Ugyanez vonatkozik a NOB által a PSB rendelkezésére bocsátott technikai felszerelések finanszírozására.

(99) Következésképpen a Bizottság úgy ítéli, hogy ez esetben nem teljesült az *Altmark*-ítéletben meghatározott valamennyi feltétel.

6.3 **A versenyhelyzet torzulása**

(100) Az *ad hoc* jellegű finanszírozás, a CoBo-ba történő átutalások által nyújtott előny és a holland közszolgálati műsorszolgáltatók számára a technikai felszerelések költségmentes biztosítása, hasonló helyzetben nem vehetők igénybe más vállalkozások által. Mivel a versenyhelyzet torzul minden olyan esetben, amikor az állami támogatás erősíti a kedvezményezett vállalkozás versenyhelyzetét a versenytársaival szemben, az előny képes torzítani a PSB és más vállalkozások közötti versenyt ([34]).

6.4 **A tagállamok közötti kereskedelem befolyásolása**

(101) Ha az állami támogatás erősíti egy bizonyos vállalkozás helyzetét a Közösségen belüli kereskedelemben versengő más vállalkozásokhoz képest, úgy kell tekinteni, hogy az

([32]) Vö. C-126/01. sz. *GEMO* ügy, [2003] EBHT I-13769, 44. pont.

([33]) Vö. C-280/00. sz. korábban említett *Altmark Trans ügy*, 95. bekezdés.

([34]) Lásd a 730/79. sz. *Philip Morris* ügyet [1980] EBHT 2671. o., 11. bekezdés.

utóbbiakat érinti a támogatás ([35]), még akkor is, ha a kedvezményezett vállalkozás maga nem vesz részt a kivitelben ([36]). Hasonlóképpen, ha egy tagállam támogatást nyújt a szolgáltató- és forgalmazási iparban működő vállalkozásoknak, a kedvezményezett vállalkozásoknak maguknak nem kell üzleti tevékenységet folytatniuk a támogatást nyújtó tagállamon kívül ahhoz, hogy befolyásolják a közösségi kereskedelmet ([37]).

(102) E joggyakorlattal összhangban a Bizottságnak az állami támogatás szabályainak közszolgálati műsorszolgáltatásra történő alkalmazásáról szóló 2001. évi közleménye (a továbbiakban: műsorszolgáltatásról szóló közlemény) ([38]) a következőket fejti ki:

> *„A közszolgálati műsorszolgáltatók állami finanszírozása általában a tagállamok közötti kereskedelmet érintő tevékenységnek tekinthető. Nyilvánvalóan ez a helyzet a programjogok megszerzése és eladása tekintetében, ami gyakran nemzetközi szinten történik. Azon közszolgálati műsorszolgáltatók esetében, akik számára a reklámidő értékesítése megengedett, a reklám szintén határokon átívelő hatással bír, különösen, ha országhatárokon átnyúló nyelvileg homogén területekről van szó. Továbbá a kereskedelmi műsorszolgáltatók tulajdonosi szerkezete több tagállamra ([39]) is kiterjedhet.*

(103) Ez esetben a holland közszolgálati műsorszolgáltatók maguk is aktív szereplői a nemzetközi piacnak: Az Európai Műsorszolgáltatási Unión keresztül televíziós programokat cserélnek és részt vesznek az Eurovíziós rendszerben. Ezenkívül Belgiumban és Németországban sugározzák programjaikat. Továbbá a holland közszolgálati műsorszolgáltatók közvetlen versenyben vannak a kereskedelmi műsorszolgáltatókkal, amelyek aktív szereplői a nemzetközi műsorszolgáltatási piacnak, és amelyek nemzetközi tulajdonosi struktúrával rendelkeznek.

(104) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az *ad hoc* jellegű finanszírozás, a CoBo számára biztosított pénzösszegek és a technikai felszerelések költségmentes biztosítása olyan intézkedések, amelyek az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében érintik a tagállamok közötti kereskedelmet.

6.5 Következtetés

(105) Mivel az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésében megállapított valamennyi feltétel teljesül, az *Altmark* ügyben hozott ítéletben a Bíróság által meghatározott feltételek pedig nem teljesülnek teljes mértékben, a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az *ad hoc* jellegű finanszírozás (a FOR-ból és a kiegészítő támogatási alapokból történő finanszírozás), a CoBo alapon keresztül nyújtott pénzösszegek és a technikai szolgáltatások és felszerelések költségmentes biztosítása a holland közszolgálati műsorszolgáltatók számára – az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősülnek. Másrészt a kábeltelevíziós hálózathoz való költségmentes hozzáférésből származó előny nem jár állami források átutalásával és nem minősül állami támogatásnak.

7 INTÉZKEDÉSEK „ÚJ” TÁMOGATÁSNAK VALÓ MINŐSÍTÉSE

(106) Az EK-Szerződés ([40]) 93. cikke alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i, 659/99/EK tanácsi rendelet 1. cikkének (b) bekezdése értelmében a létező támogatás többek között, azt jelenti, hogy:

> „(i) …, minden olyan támogatás, amely az adott tagállamban létezett a Szerződés hatálybalépését megelőzően, azaz az olyan támogatási rendszerek és egyedi támogatások, amelyek a Szerződés hatálybalépése előtt léptek érvénybe, és amelyek azt követően is érvényesek.”

(107) Az előzőkben megállapítottak szerint megkülönböztethetjük az éves kifizetéseket, amelyek nem képezik e határozat tárgyát, és az *ad hoc* jellegű kifizetéseket.

7.1 Éves kifizetések

(108) Az éves kifizetésre a médiatörvény 110. cikke alapján kerül sor, amely kijelenti, hogy „azok a jogalanyok, akik műsorszórási időt kaptak, jogosultak az általános költségvetésből történő finanszírozásra”. A finanszírozás mértékét és felhasználhatóságát ugyanez a médiatörvény állapítja meg. Ez a finanszírozási rendszer létezett a Szerződés hatálybalépését megelőzően, és létező támogatásnak minősül, ahogy azt a Bizottság az E-5/2005 sz. eljárásban ([41]) megerősítette.

7.2 Ad hoc jellegű kifizetések

(109) Az úgynevezett *ad hoc* jellegű kifizetések számos olyan jellemzővel rendelkeznek, amelyek megkülönböztetik őket a rendes éves kifizetésektől, és az ellen szólnak, hogy az *ad hoc* jellegű kifizetéseket létező támogatásnak minősítsék:

— *A kifizetések jogalapját a Szerződés hatálybalépését követően hozták létre*. Csak 1996-ban került arra sor, hogy az állam a kiegészítő támogatási alapokon keresztül bevezette azt a lehetőséget, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók kiadásait kipótolják abban az esetben, ha a programjogok ára túlzott mértékben megemelkedik. 1996 előtt nem volt lehetőség a közszolgálati műsorszolgáltatók kiadásainak kiegészítő támogatására. Hasonlóképpen a médiatörvény azon módosítását, amely lehetővé teszi, hogy az egyes műsorszolgáltatók számára *ad hoc* jellegű kifizetéseket folyósítsanak, 1998-ban vezették be. A CoBo-nak biztosított állami hozzájárulást illetően, az állam csak 1994-ben határozott az alaphoz történő hozzájárulásról.

([35]) Lásd a fent említett 730/79. sz. *Philip Morris* ügyet, 11. bekezdés és a 259/85. sz. *Francia Köztársaság* kontra *Bizottság* ügyet [1987] EBHT 4393. o., 24. pont.

([36]) C-75/97. sz. *Belgium* kontra *Bizottság* (*Maribel a/b*) ügy [1999] EBHT I-3671. o., 45. pont.

([37]) Vö. C-310/99. sz. *Olasz Köztársaság* kontra *Bizottság* ügy, [2002] EBHT I-2289 66. bekezdés.

([38]) HL C 320; 2001.11.15; 5. o.

([39]) Lásd a műsorszolgáltatásról szóló közleményt, 18. bekezdés.”

([40]) HL L 83; 1999.3.27; 1. o. A 2003-as Csatlakozási Szerződéssel módosított rendelet.

([41]) A teljes értékelést lásd a Bizottság holland hatóságoknak címzett 17. cikk szerinti levelében, E-5/2005, 2005. március 3.

— A *tényleges kifizetésekre csak 1994-től kezdve került sor*. Pontosabban, a CoBo alapból történő kifizetésekre 1994-től, a kiegészítő támogatási alapokból 1996-tól, a FOR-ból pedig 1999-től.

— *A rendes éves finanszírozással ellentétben az ad hoc jellegű kifizetések nem minősülnek olyan kifizetéseknek, amelyekre a közszolgálati műsorszolgáltatók jogosultak*. Tehát az *ad hoc* jellegű finanszírozás folyósítása nem automatikus folyamat ([42]). Ezekre a kifizetésekre az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók kérelme alapján, valamint a kulturális miniszter által a médiatörvény 106a. cikke alapján hozott külön és egyedi határozatot követően kerül sor. Például a FOR esetében a miniszter a FOR alap szintjének figyelembevételével határoz arról, hogy az AOR-ból kell-e pénzt átutalni a FOR-ba. Ezt követően a PO osztja tovább a pénzeket a jegyzőkönyvekben megállapított szabályok alapján.

— Az átutalások feltételeit az 1999-ben és 2002-ben létrehozott, úgynevezett „átutalási jegyzőkönyvekben" állapították meg. A CoBo vonatkozásában az állam az 1994-ig visszanyúló kifizetéseknek az alapból és az alapba történő folyósítására bizonyos feltételeket állapít meg.

— Végezetül a 2.3.3. szakaszban jelzettek szerint a finanszírozás meghatározott célokra szolgál. Például arra ösztönzi a műsorszolgáltatókat, hogy jobb programokat készítsenek, hogy enyhítsék a reklámbevételek ingadozását, kipótolja a sportközvetítési jogok díjának emelkedését és ösztönzi a belga és a német műsorszolgáltatók közötti koprodukciókat.

7.3 Költségmentes technikai felszerelések

(110) Az „1987. évi médiatörvény" hatálybalépése óta a közszolgálati műsorszolgáltatók költségmentesen kapják a technikai felszereléseket a NOB-tól. Ettől az évtől kezdve a NOB kezdte biztosítani a felszereléseket a közszolgálati műsorszolgáltatók számára, mivel eredetileg ezeket a NOS biztosította. A NOB-ot bízták meg az általános gazdasági érdekű szolgáltatással, amely ingyenesen biztosítja a felszereléseket az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók számára, és neki közvetlenül az állam fizet. Így ez az intézkedés szintén új támogatási intézkedésnek tekinthető. A NOB-ot bízták meg az általános gazdasági érdekű szolgáltatással. A NOB ingyenesen biztosítja a felszereléseket az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók számára, és neki közvetlenül az állam fizet. Így ez az intézkedés szintén új támogatási intézkedésnek tekinthető.

7.4 Az „új támogatásként" történő minősítésre vonatkozó következtetés

(111) Az *ad hoc* jellegű finanszírozás (az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók számára a FOR-ból és a kiegészítő támogatási alapokból történő kifizetések), a CoBo- Alapból történő átutalások és a technikai felszerelések költségmentes biztosítása inkább új, nem pedig létező támogatásnak tekinthető.

8 A TÁMOGATÁS ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉGE AZ EK-SZERZŐDÉS 86. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSE ALAPJÁN

(112) Az intézkedések jellemző vonása alapján az összeegyeztethetőség egyetlen alapja az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése, amely a következőt mondja ki: „*az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott (…) vállalkozások olyan mértékben tartoznak e szerződés szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel*".

(113) A Bíróság következetesen azt a nézetet vallotta, hogy az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése eltérést állapíthat meg az állami támogatásra vonatkozó tilalom alól az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozások tekintetében. A Bíróság által az *Altmark* ügyben hozott ítélet implicite megerősítette, hogy az olyan támogatás, amely ellentételezi a vállalkozásnál az általános gazdasági érdekű szolgáltatások biztosításával kapcsolatban felmerült költségeket, a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető, ha megfelel az EK-Szerződés ([43]) 86. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételeknek.

(114) A Bíróság ([44]) joggyakorlatával összhangban az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése olyan eltérést képez, amelyet korlátozásokkal kell értelmezni. A Bíróság egyértelművé tette, hogy ahhoz, hogy egy bizonyos intézkedés eltérésre legyen jogosult, a következő feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

— az adott szolgáltatásnak általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak kell lennie, és ezt a tagállamnak világosan meg kell határoznia;

— az adott vállalkozásnak egyértelmű megbízást kell kapnia a tagállamtól a szolgáltatás nyújtására;

— a szerződés versenyszabályainak alkalmazása akadályozza a vállalkozás számára kijelölt konkrét feladatok végrehajtását, és a szabályok alóli mentesség nem befolyásolhatja a kereskedelem fejlődését olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.

(115) A műsorszolgáltatásról szóló közlemény meghatározza azokat az alapelveket és módszereket, amelyeket a Bizottság alkalmazni szándékozik a fent említett feltételek teljesítésének biztosítása érdekében. Ezért meg kell vizsgálnia, hogy az adott ügy kapcsán:

— a holland hatóságok a holland közszolgálati műsorszolgáltatók műsorszolgáltatói tevékenységeit egyértelműen általános gazdasági érdekű szolgáltatásként határozzák-e meg (meghatározás);

([42]) A holland hatóságok 2004. május 13-i levele, F.6. fejezet.

([43]) Vö.a korábban említett *Altmark ügy* (101)–(109) bekezdés.

([44]) Vö. pl. 127/73. sz. *BRT/SABAM* ügy, [1974] EBHT , 313. o., 19/-22. bekezdés.

— a holland hatóságok hivatalosan megbízták-e a holland közszolgálati műsorszolgáltatókat az adott szolgáltatásnyújtással (megbízás);

— az állami finanszírozás nem haladja-e meg az adott közszolgáltatás nettó költségét, figyelembe véve a közszolgáltatásból származó egyéb közvetlen vagy közvetett bevételeket is (arányosság).

8.1 **Meghatározás**

(116) Ezzel kapcsolatban meg kell említeni, hogy az ad hoc jellegű finanszírozással és a technikai felszerelések költségmentes biztosításával az általános közszolgáltatás körébe tartozó tevékenységek támogatása volt a cél. Ennélfogva a közszolgálati műsorszolgáltatók finanszírozásának teljes mértékét kell vizsgálni, e határozat azonban nem szándékozik vizsgálni az állami finanszírozás fenti egyedi intézkedéseken kívüli biztosításának mechanizmusát és feltételeit. E határozat a közszolgálati műsorszolgáltatási ágazat egészének szervezetével sem foglalkozik.

(117) A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (33) bekezdésében megállapítottak szerint a tagállamoknak kell meghatározniuk a közszolgálati műsorszolgáltató közszolgálati tevékenységének körét. Tekintettel a műsorszolgáltatási ágazat egyedi jellegére a Bizottság úgy véli, hogy *„egy »tág« meghatározás, amely egy adott műsorszolgáltatót … kiegyensúlyozott és változatos program készítésével bíz meg a feladatnak megfelelően, a jegyzőkönyv értelmező rendelkezéseit szem előtt tartva, jogszerűnek tekinthető a 86. cikk (2) bekezdése szerint. Egy ilyen meghatározás egybehangzó lenne az adott társadalom demokratikus, társadalmi és kulturális igényei kielégítésének, valamint a pluralizmus garantálásának céljával, beleértve a kulturális és nyelvi sokszínűséget is”.*

(118) Bármilyen általános is a meghatározás, kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy semmi kétség ne maradjon azzal kapcsolatban, hogy a megbízott üzemeltető által végzett bizonyos tevékenység a tagállam szándéka szerint a közszolgálati tevékenységek körébe tartozik-e. A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (36) bekezdésében megállapítottak szerint a Bizottság szerepe annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy a közszolgálat meghatározása a műsorszolgáltatási ágazatban tartalmaz-e nyilvánvaló hibát.

(119) A holland közszolgálati műsorszolgáltatók fő feladata, hogy a közszolgálati csatornákon közérdekű, magas színvonalú és változatos programokat biztosítsanak, ahogy azt a médiatörvény 13c. cikke megállapítja. A törvény a felölelendő tartalomkategóriákra vonatkozó egyedi programkészítési követelményeket és az egyes kategóriákra fordítandó műsorszórási időt is tartalmazza.

(120) A CLT-UFA kijelentette, hogy a holland közszolgálati műsorszolgáltatók általánosságban túl sok sporteseményt, és különösen túl sok futballmérkőzést közvetítenek. A panaszosok azt kifogásolták, hogy a NOS RTV közvetíti valamennyi sportesemény túlnyomó részét Hollandiában. A fentebb megállapítottak szerint az ad hoc jellegű finanszírozással az általános közszolgáltatás körébe tartozó tevékenységek támogatása volt a cél, és ilyenformán ez a sportközvetítési jogok megszerzésére is vonatkozott.

(121) A Bizottságnak azonban az a véleménye, hogy a sporteseményeknek a teljes műsoridő körülbelül 10 %-án belüli közvetítése nem minősül nyilvánvaló hibának. A sportesemények közvetítése részét képezheti a műsorszolgáltatók közszolgálati feladatának, és a műsoridőből a sportra fordított 10 %-os arány nem összeegyeztethetetlen a kiegyensúlyozott és változatos közszolgálati programösszetétellel.

(122) A Bizottságnak az a véleménye, hogy a 13c. cikk (1) bekezdésében a fő feladatra vonatkozóan adott meghatározás elég általános, de olyannak tekinthető, amely – az Amszterdami Jegyzőkönyv megfogalmazása szerint – megfelel a holland társadalom „demokratikus, társadalmi és kulturális igényeinek”. Tehát a törvényben szereplő meghatározás kellően egyértelmű és pontos a fő feladat vonatkozásában, és nem tartalmaz nyilvánvaló hibát.

8.2 **Megbízás**

(123) A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (40) bekezdése megállapítja, hogy annak érdekében, hogy az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése alóli mentesség előnyét élvezzék, a közszolgálati feladatot hivatalos aktussal kell a holland közszolgálati műsorszolgáltatókra bízni. A Bizottság megjegyzi, hogy a médiatörvény hivatalosan megbízza a NOS-t a 13c. cikkben és a kapcsolódó jogszabályokban meghatározott közszolgálati feladat elvégzésével. A médiatörvény 31. cikke biztosítja a jogot a közszolgálati műsorszolgáltatók számára, hogy a közszolgálati csatornákon programokat sugározzanak, és a Bizottság úgy véli, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók megfelelő megbízást kaptak arra, hogy elvégezzék a programok sugárzásának fő feladatát.

8.3 **Arányosság**

(124) A műsorszolgáltatásról szóló közlemény 6.3. fejezete kifejti, hogy a Bizottság által elvégzendő arányossági vizsgálat kettős feladat ([45]).

(125) Egyrészt a Bizottságnak ki kell számítania a holland közszolgálati műsorszolgáltatókra bízott közszolgálati feladat nettó költségét, és ellenőriznie kell, hogy e költség tekintetében sor került-e túlkompenzációra. Amikor egy bizonyos vállalkozás esetében ellentételezésre kerül sor, az állami támogatás nem haladhatja meg a közszolgálati feladat nettó költségét. A nettó költség kiszámításához figyelembe kell venni a közszolgálati feladat elvégzéséből származó egyéb közvetlen vagy közvetett bevételeket is. Tehát a közszolgálati tevékenységből származó nettó nyereséget figyelembe fogják venni a támogatás arányosságának vizsgálata során.

([45]) Vö. A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (57) és (58) bekezdése.

(126) Másrészt a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a rendelkezésére álló információkat, amelyek arra utalnak, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók a közszolgálati feladat teljesítéséhez szükségesnél nagyobb mértékben torzították a versenyhelyzetet a kereskedelmi piacokon. Egy közszolgálati műsorszolgáltató például, amennyiben az állami támogatás az alacsonyabb bevételeket fedezi, hajlamos lehet a hirdetési árak vagy más, nem közszolgálati tevékenységek piaci árainak lenyomására, hogy a versenytársak bevételeit csökkentse. Az ilyen gyakorlat állami többletfinanszírozást tenne szükségessé a kereskedelmi tevékenységekből származó, igénybe nem vett bevételek ellentételezéséhez, így tehát a közszolgálati kötelezettségek túlkompenzációját jelentené.

8.3.1 ***Átláthatóság és költségmegosztás***

(127) A Bizottságnak először meg kell határoznia az általános gazdasági érdekű szolgáltatások költségét. Mivel a holland közszolgálati műsorszolgáltatók nem közszolgálati tevékenységeket is végeznek, a 2005/52/EK bizottsági irányelvvel ([46]) módosított, a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 1980. június 25-i 80/723/EK bizottsági irányelvben ([47]) előírtak szerint a különböző tevékenységekről külön könyvelést kell vezetniük. A költségeket és a bevételeket helyesen, következetesen alkalmazott és objektíven indokolható költségelszámolási elvek alapján kell kijelölni. Csak azokat a költségeket, amelyek – mialatt a kereskedelmi tevékenységekből is hasznot húznak – maradéktalanul a közszolgálati tevékenységeknek tulajdoníthatók, nem kell elosztani a két tevékenységforma között, és maradéktalanul a közszolgáltatáshoz ([48]) utalhatók.

(128) Az átláthatóságról szóló irányelvet a versenytörvény ([49]) („Mededingingswet") módosításával hajtották végre Hollandiában. Ezenkívül egy különrendelet ([50]) kötelezi a közszolgálati műsorszolgáltatókat, hogy minden melléktevékenységről és szövetségi tevékenységről külön elszámolást vezessenek. A holland hatóságok ennek alapján nyújtottak információkat a közszolgálati műsorszolgáltatók 1994 és 2005 közötti költségeiről és bevételeiről.

(129) Az átláthatóságról szóló irányelv követelményeinek megfelelően a tagállamoknak nem csak azt kell biztosítaniuk, hogy a közszolgálati és nem közszolgálati tevékenységekről külön elszámolást vezessenek, hanem azt is, hogy a költségeket és a bevételeket helyesen, következetesen alkalmazott és objektíven indokolható költségelszámolási elvek alapján osszák meg, és hogy a költségelszámolási elveket, amelyek szerint az elkülönített elszámolásokat fenntartják, világosan meghatározzák.

([46]) HL C 193., 2000.7.29.,75. o.

([47]) HL L 195., 1980.7.29., 35. o. A legutóbb a 2005/81/EK irányelvvel (HL L 312., 2005.11.29., 47. o.). módosított irányelv.

([48]) Vö. A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (53)–(56) bekezdése.

([49]) Vö. A holland versenytörvény 25a. cikke.

([50]) A 2001. június 13-i miniszteri rendelet, amely tartalmazza a „Pénzügyi elszámoltathatóság kézikönyve" mellékletet.

(130) Azonban a Bizottság megállapítja, hogy a rendelet nem határozza meg, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatóknak hogyan kell megosztaniuk a közszolgálati és nem közszolgálati tevékenységek közös költségeit. A holland hatóságoktól származó információk ezenkívül megerősítik, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók eltérő módszereket alkalmaznak a költségek megosztására. A hatóságok azt állítják, hogy a megosztás egyéni szinten pontos, de az egyes műsorszolgáltatók által választott különböző módszerek miatt a megosztás műsorszolgáltatóként eltérő lehet. A Bizottság azonban úgy találja, hogy az, hogy a különböző műsorszolgáltatók között nincs egység, azt mutatja, hogy a rendelet nem írja elő megfelelően, hogyan kell megosztani a költségeket.

(131) Tehát a holland hatóságok által benyújtott információk alapján nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a költségeket elfogadott költségmegosztási módszerek alapján pontosan osztják meg. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók kereskedelmi tevékenységeiből származó összes nettó bevételt figyelembe kell venni annak megállapítása során, hogy az állami finanszírozás arányban állt-e a közszolgálati költségekkel. Ez a közszolgálati műsorszolgáltatási ágazatra vonatkozó holland jogszabályi kerettel is összhangban van, amely kötelezi a műsorszolgáltatókat, hogy összes nyereségüket, a kereskedelmi tevékenységekből ([51]) származót is, közszolgálati célokra használják fel.

8.3.2 ***A közfinanszírozás arányossága***

(132) A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (57) bekezdésének megfelelően az állami támogatás nem haladhatja meg a műsorszolgáltató közszolgáltatással kapcsolatos költségeit. Így tehát a közszolgáltatás nettó költségének meghatározását követően meg kell állapítani, hogy az állami finanszírozás teljes összege nem haladja-e meg ezt.

(133) A fent megállapítottak szerint, ha nem kerül sor teljes vagy érthető költségmegosztásra, minden olyan tevékenység nettó bevételét figyelembe kell venni a közszolgáltatás nettó költségének kiszámításakor, amely közvetlenül vagy közvetve közfinanszírozásban részesült ([52]). Csak az „önálló" kereskedelmi tevékenységek bevételeit nem kell figyelembe venni a közszolgálati feladat nettó költségének meghatározásakor. Ezek olyan tevékenységek, amelyek közvetlenül vagy közvetve – például olcsóbb termelési ráfordítások révén – nem részesültek állami finanszírozásból, vagy amelyek esetében a közös vagy a közszolgálati tevékenységből származó ráfordítások teljes értékét kifizették.

([51]) A holland hatóságok által megadott számadatok azt bizonyítják, hogy a vizsgálati időszakban a közszolgálati műsorszolgáltatók kereskedelmi tevékenységei globálisan nyereségesek voltak.

([52]) Vö. A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (55) és (56) bekezdése.

(134) A holland közszolgálati műsorszolgáltatási ágazatban nem alkalmazzák sem az „önálló" tevékenységek fogalmát, sem a műsorszolgáltatók különböző tevékenységei közötti értelmes és teljes forrásmegosztást. Sőt a médiatörvény előírja, hogy a fő és mellékfeladatokból ([53]), a melléktevékenységekből ([54]) és a szövetségi tevékenységekből származó összes nettó bevételt közszolgálati feladat ([55]) végrehajtására kell felhasználni.

(135) Következésképpen a közszolgálati tevékenységek nettó költségeit a közszolgálati műsorszolgáltatók összes tevékenységéből származó bevételek figyelembevételével határozzák meg. A számítások a következő módon történnek:

— először is, a közszolgálati tevékenység nettó költségét a közszolgáltatás elvégzéséből (fő és mellékfeladatok) ([56]) származó nettó bevételeknek a közszolgáltatás összköltségéből történő levonásával határozzák meg;

— másodszor, az összes többi nettó kereskedelmi bevételt figyelembe veszik (mellék- és szövetségi tevékenységek);

— harmadszor, az összes közfinanszírozási formát összeadják. Először az éves állami finanszírozást és a Stifóból történő kifizetéseket, amelyek „létező támogatási" intézkedéseknek számítanak. Másodszor, az *ad hoc* jellegű finanszírozást (a FOR-ból és a kiegészítő támogatási alapokból történő kifizetések) és a CoBo-Alapból történő kifizetéseket, amelyek „új támogatási" intézkedéseknek tekintendők.

(136) A fenti összes tétel összege határozza meg, hogy a teljes állami finanszírozás meghaladja-e a nettó közszolgáltatási összköltségeket, más szavakkal, hogy a közszolgáltatási feladatok tekintetében sor került-e túlkompenzációra.

(137) Ami a technikai szolgáltatások és felszerelések NOB által történő költségmentes biztosítását illeti, az intézkedést elvileg tekintetbe kell venni a túlkompenzáció vizsgálata során. A számításokba azonban nem szükséges kifejezetten bevonni az intézkedést, mivel a technikai szolgáltatások és felszerelések költségmentes biztosítása azon költségek ellentételezésének tekinthető, amelyeket különben finanszírozni kellett volna. Ennélfogva a szóban forgó költségek kifizetése ugyanannyival növelte volna meg a holland közszolgálati műsorszolgáltatókra bízott közszolgáltatás költségeit. E költségek beszámítása tehát nem változtatná meg a végleges nettó eredményt ([57]).

8.4 Az eljárást megnyitó határozat és vizsgálati időszak

(138) A Bizottság a nyitó határozatban előzetesen 110 millió €-ban határozta meg a túlkompenzáció összegét. A számítás a tartalékokba utalt tényleges összegekre és a közszolgálati műsorszolgáltatási ágazat egésze által 1992–2002-ben birtokolt tartalékokra vonatkozó hiányos adatokon alapult. A hatóságok akkor nem adtak hiánytalan adatokat az egyes műsorszolgáltatókra vonatkozóan. A számítás a tartalékokba utalt tényleges összegekre és a közszolgálati műsorszolgáltatási ágazat egésze által 1992–2002-ben birtokolt tartalékokra vonatkozó hiányos adatokon alapult. A hatóságok akkor nem adtak hiánytalan adatokat az egyes műsorszolgáltatókra vonatkozóan.

(139) Az eljárás elindítását követően a Bizottság megkapta az egyes műsorszolgáltatók költségeivel és bevételeivel kapcsolatos számadatokat, amelyek részletesebbek az eljárás megkezdésekor megadott általános adatoknál. Ezenkívül az új tájékoztatás 2005-ig tartalmaz friss adatokat, valamint a 2006-os évre vonatkozó becslést is.

(140) E határozat az 1994-től folyósított *ad hoc* jellegű kifizetésekkel foglalkozik és a 2005-ig tartó időszakot öleli fel. Az időszak végét illetően a holland hatóságok felkérték a Bizottságot, hogy a 2006-os év számadatait is vegye figyelembe.. A Bizottság azonban ezt nem tartja helyénvalónak, mivel a 2006-os adatok csak a jelenlegi költségvetési évre vonatkozó becslések.

8.4.1 *Az egyes műsorszolgáltatók kompenzációjának vizsgálata*

(141) Úgy tűnik, hogy az 1994-től 2005-ig tartó időszakban a 19-ből 14 közszolgálati műsorszolgáltató esetében fordult elő túlkompenzáció. A túlkompenzáció 32 millió € profitot eredményezett, amelyet általában a programtartalékokba utaltak.

(142) A túlkompenzáció egy részét azonban bizonyos esetekben az 1994 előtti időszakban jellemző alulkompenzáció kiegyenlítésére használták fel. Egyes műsorszolgáltatók 1994 elején negatív programtartalékkal rendelkeztek ([58]). A műsorszolgáltatók csak akkor regisztrálhattak negatív programtartalékot, ha a közszolgáltatási költségek meghaladták a különféle közszolgáltatás-finanszírozási forrásokat. Más szavakkal negatív programtartalék csak a közszolgáltatási költségek alulkompenzációjából származhatott.

(143) Másrészt a kereskedelmi tevékenységekből származó veszteségeket a szövetségi tartalékokon keresztül kellett finan-

([53]) A szellemi tulajdonjogokból származó bevételek, sms-alapú szolgáltatásból, szponzorálásból, reklámból, jegyeladásból stb. származó bevételek. Erre a fent említett „Handboek Financiële Verantwoording" alapján lehet következtetni, amely megállapítja az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók által alkalmazandó számviteli szabályokat és elveket (2005-ös változat, VII. modell, 18. o.).

([54]) A mellék- és szövetségi tevékenységekből származó bevételek a következők:
1. a szövetségi tevékenységekből származó bevételek: általában a tagok hozzájárulásai, szövetségi magazinok kiadása és hagyatékok formájában;
2. tőkebevételek: kamatokból, bérbeadásból és részesedésből származó bevételek;
3. műsorújságokból származó bevételek: műsorújságok kiadásából származó bevételek (a programok részletes leírását, kritikákat, reklámokat stb. tartalmazó magazin);
4. egyéb tevékenységekből származó bevételek: CD-k és DVD-k, valamint programformátumok eladásából származó bevételek.

([55]) A holland hatóságoknak az E-5/2005 sz. eljárással kapcsolatos 2005. június 2-i levele, amelyet 2005. június 7-én iktattak.

([56]) Lásd (26) bekezdés.

([57]) Ez összhangban van a Bizottságnak a RAI, olasz közszolgálati műsorszolgáltatóval kapcsolatos határozatban megfogalmazott álláspontjával. Lásd a Bizottság 204/339/EK határozatát (2003. október 15.) az Olaszország által a REI SpA javára végrehajtott intézkedésekről, HL L 119; 2004.4.23; 1. o.

([58]) Például a VARA 1994 elején 8,5 millió euro negatív programtartalékkal rendelkezett.

szírozni, nem jelenhettek meg a programtartalékokban. A holland hatóságok szerint a szövetségi tartalékok magánalapokból halmozódtak fel.

(144) Előfordultak olyan esetek is, amikor a közszolgáltatási költségek alulkompenzációját átmenetileg a szövetségi tartalékokkal finanszírozták. 1993-ban a holland hatóságok „befagyasztották" a szövetségi tartalékokat; ettől kezdve a közszolgáltatásból és a kereskedelmi tevékenységekből származó bevételeket már nem lehetett hozzáadni a szövetségi tartalékokhoz. A szövetségi tartalékokból a nem finanszírozott közszolgáltatási költségek fedezése céljából 1994 előtt kiutalt kifizetések visszatérítése esetében azonban kivételt tettek. A holland hatóságok szerint ez az egyetlen olyan helyzet, amikor 1994 után ([59]) mégis pénzösszegeket adtak hozzá ezekhez a tartalékokhoz.

(145) A Bizottság úgy ítéli, hogy a programtartalékokban regisztrált negatív összegek és a szövetségi tartalékok pozitív variációi 1994 után csak a közszolgáltatási költségek korábbi „alulkompenzációja" eredményeképpen fordulhattak elő. Ezen összegek azt követő kiegyenlítése ezért a közszolgáltatási feladat támogatható költségének tekinthető. Tehát a kapcsolódó összegeket nem kell figyelembe venni a túlkompenzáció megállapításához.

(146) A (141) bekezdésben megállapítottak szerint a túlkompenzáció általában a programtartalékokba került. A médiatörvény 109a. cikke és 19a. cikke (1) bekezdésének h) pontja alapján a PO először 2005-ben határozott úgy, hogy az egyes közszolgálati műsorszolgáltatóknak az éves költségvetésük 5–10 %-át meghaladó tartalékait a PO-hoz kell utalni ([60]). Ez az átutalás szintén az *ad hoc* jellegű intézkedések részének tekinthető, és figyelembe veszik a kompenzáció arányosságának megállapítása során. Ennek eredményeképpen ez az átutalás csökkentette az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók teljes kompenzációját, miközben növelte a PO túlkompenzációját.

(147) A közszolgáltatás nettó költségét a teljes állami finanszírozásból a 8.3.2. szakaszban megadott módon levonva – 1994-től 2005-ig minden évre vonatkozóan – a Bizottság úgy találja, hogy egyetlen műsorszolgáltató sem kapott az éves költségvetésének 10 %-át meghaladó közfinanszírozást. Mivel a közszolgálati műsorszolgáltatás költségei évenként változhatnak, az állam még költségvetési indoklást is kérhet ahhoz, hogy az állami finanszírozás fluktuációja minimális legyen és az éves túlkompenzáció bizonyos százaléka átvihető legyen a következő évre. A Bizottság elfogadta ezt az elvet a dán közszolgálati műsorszolgáltatás esetében ([61]).

(148) A Bizottság dán állami támogatási ügyben megállapította, hogy ezeket a tartalékokat erre a meghatározott célra kell létrehozni, és hogy azokat meghatározott időnként kell szabályozni, azaz levonva a következő év kompenzációjából, ha megállapították a túlkompenzációt. Tehát, ha a túlkompenzáció nem haladja meg az éves kompenzáció összegének 10 %-át, a túlkompenzáció összeegyeztethető az EK-Szerződéssel és átvihető a következő időszakra, valamint levonható az azon időszak tekintetében fizetendő kompenzáció összegéből.

(149) A holland hatóságok úgy határoztak, hogy az egyes közszolgálati műsorszolgáltatók csak az éves költségvetésük legfeljebb 5–10 %-ának megfelelő tartalékot ([62]) tarthatnak fenn. Tekintettel erre a korlátozásra, 2005-ben a PO az egyes műsorszolgáltatóktól 42,457 millió € összegű tartalék átutalását rendelte el a PO-hoz. A hatóságok aziránt is elkötelezték magukat, hogy rendszeresen elvégzik a tartalékok ellenőrzését, és 2006-tól kezdve elrendelik az éves kompenzáció 10 %-át meghaladó összegek visszafizetését ([63]) Ezért úgy tekinthető, hogy teljesülnek a feltételek az olyan túlkompenzáció összeegyeztethetőségének elfogadására, amely nem haladja meg a közszolgálati műsorszolgáltató éves költségvetésének 10 %-át ([64]).

(150) Mivel a túlkompenzáció nem haladja meg az éves költségvetés 10 %-át, ezért úgy tekinthető, hogy indokolt a közszolgáltatás teljesítéséhez, és így a támogatás összeegyeztethetőnek tekinthető az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésével.

8.4.2 ***A PO túlkompenzációja***

(151) A PO szintén részesült kompenzációban a műsorszolgáltató rendszer irányításához és összehangolásához. Ezt a feladatot egy külön szervezet, az úgynevezett PO végzi el, amely elkülönített belső elszámolással rendelkezik. A holland hatóságok megállapították, hogy bár a NOS RTV és a PO egyetlen jogalany részei és összevont éves beszámolót is nyújtanak be, semmilyen körülmények között nem férhetnek hozzá egymás pénzalapjaihoz.

([59]) Ez az AVRO-ra, KRO-ra, NCRV-re és VARA-ra vonatkozik. A holland hatóságok 2004. április 30-i levele, amelyet 2004. május 13-án iktattak.

([60]) 2005. július 28-i „Publieke Omroep" levél, amelyet a holland hatóságok 2005. szeptember 1-jén küldtek el (2005. szeptember 5-én iktatták).

([61]) A Bizottság 2004. május 19-i határozata a Dánia által a TV2/Danmark javára nyújtott állami támogatásról, HL L 85; 2006.8.23; (113) bekezdés.

([62]) 5 vagy 10 % a műsorszolgáltató költségvetésének nagyságától függően.

([63]) Az új médiatörvényre (2007. évi médiatörvény) vonatkozó javaslattervezetben a holland kormány bevezetett egy szabályt, amely megállapítja, hogy a tartalékot évente fogják ellenőrizni, és hogy a többlettartalékokat (az éves kompenzáció 10 %-át meghaladó tartalék) vissza kell utalni az AOR-hoz, amelyet a médiahatóság igazgat. A holland kormány elkötelezte magát – a 2006. május 4-i levélben –, hogy ezt a szabályt bevezeti a 2006-os költségvetési törvényben, amely a „2007. évi médiatörvény" elfogadásáig biztosítja az alkalmazást.

([64]) A gyakorlatban 5 % vagy 10 %, a holland hatóságok előírásainak megfelelően.

(152) A PO elkülönített elszámolásai alapján és a fentebb meghatározott könyvelési módszert követve a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a PO összesen 55,908 millió € túlkompenzációban részesült, nem számítva az egyes műsorszolgáltatóktól 2005-ben átutalt tartalékokat. Az átutalt tartalékok 42,457 millió €-t tettek ki. Ezen átutalást figyelembe véve a PO túlkompenzációja összesen 98,365 (55,908 € + 42,457 €) millió €-t tesz ki.

4. táblázat

A PO éves finanszírozásának áttekintése ([65]) **(1994–2005) összeg x 1 millió €**

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Összes
A közszolgálati tevékenység költsége	53,1	60,5	61,8	64,6	69,3	77,3	89,0	94,7	100,4	91,2	91,9	95,2	948,9
A közszolgálati tevékenységből származó bevételek	0	0	0	0,7	3,3	3,5	2,5	2,6	3,4	0,2	0	0	16,2
A közszolgálati tevékenység nettó költsége	**53,1**	**60,5**	**61,8**	**63,9**	**66,0**	**73,8**	**86,4**	**92,0**	**97,0**	**90,9**	**91,9**	**95,2**	**932,7**
A kereskedelmi tevékenységek nettó eredménye	**5,7**	**5,9**	**6,5**	**7,3**	**10,7**	**16,0**	**13,7**	**12,0**	**10,8**	**13,1**	**22,3**	**9,7**	**133,7**
Közfinanszírozás	**47,5**	**54,6**	**55,3**	**56,5**	**55,4**	**57,8**	**72,7**	**80,0**	**86,2**	**77,8**	**69,6**	**85,5**	**799,0**
Éves kifizetések	49,4	55,6	58,3	58,9	62,3	70,7	68,7	74,6	78,6	85,4	78,0	79,3	819,6
A Stifóból történő éves kifizetések	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Teljes éves kompenzáció	**49,4**	**55,6**	**58,3**	**58,9**	**62,3**	**70,7**	**68,7**	**74,6**	**78,6**	**85,4**	**78,0**	**79,3**	**819,6**
Az ad hoc jellegű kifizetések előtti eredmény	**1,9**	**1,0**	**3,0**	**2,3**	**6,9**	**12,8**	**- 4,0**	**- 5,4**	**- 7,6**	**7,6**	**8,4**	**- 6,2**	**20,7**
A FOR-ból történő kifizetések	0	0	0	0	0	0	7,1	6,1	5,2	7,0	5,6	2,8	33,9
A kiegészítő támogatási alapból történő kifizetések	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
A CoBo-ból történő kifizetések	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
A többlettartalékok átutalása	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	42,5	42,5
Az ad hoc jellegű kifizetések teljes összege	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**7,1**	**6,1**	**5,2**	**7,0**	**5,6**	**45,3**	**76,3**
Rendkívüli tételek	0	0	0	0	0	0,9	0	0,2	0,2	0	0	0	1,4
Összes túl/hiányos kompenzáció	**1,9**	**1,0**	**3,0**	**2,3**	**6,9**	**13,7**	**3,1**	**0,9**	**- 2,1**	**14,5**	**14,0**	**39,1**	**98,4**

([65]) A szöveg és a táblázat közötti eltérést a kerekítésből származó különbségek okozzák.

(153) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 98,365 millió € összegű túlkompenzáció nem szükséges a közszolgáltatás működtetéséhez, és így élvezheti a 86. cikk (2) bekezdése szerinti, az állami támogatás tilalmára vonatkozó eltérés előnyét. Következésképpen a túlkompenzáció nem tekinthető összeegyeztethető támogatásnak és elvileg visszafizetendő a PO által.

(154) Mindazonáltal úgy tűnik, hogy a túlkompenzáció meghaladja a PO-nak juttatott ad hoc jellegű kifizetések teljes összegét. A PO 33,870 millió € *ad hoc* jellegű támogatást kapott az állami média-költségvetésből, plusz más műsorszolgáltatóktól 42,457 millió € összeget utaltak át *ad hoc* jelleggel. Ez összesen 76,327 millió € kifizetést tesz ki az *ad hoc* jellegű intézkedésekből. Ezenkívül az *ad hoc* jellegű kifizetések kamatot is hoztak, amelyeket figyelembe kell venni azon pénzösszegek megállapításakor, amelyeket nem „létező támogatási intézkedések" keretében kaptak. Ezért a visszatérítés összegét 76,327 millió € plusz a kamatokban kellett volna megszabni, mert a „fennmaradó" túlkompenzációt létező támogatás segítségével biztosították, és az nem szerezhető vissza.

8.5 Versenyellenes magatartás a kereskedelmi piacokon

(155) A műsorszolgáltatásról szóló közleményben kifejtettek szerint a Bizottságnak az a véleménye, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók által tanúsított versenyellenes magatartás nem tekinthető szükségesnek a közszolgálati feladat ellátásához. A hivatalos vizsgálati eljárások megindítására vonatkozó határozatban a Bizottság a piac következő lehetséges torzulásait említette meg.

8.5.1 *Vezetékes közvetítés*

(156) A műsorszolgáltatók és a kábeltelevízió-üzemeltetők között 1985-ben létrejött mintaszerződés a holland kormány kérésére kiköti, hogy kábeltelevízió-üzemeltetők a holland közszolgálati televíziós programok közvetítéséért nem fizetnek szellemi tulajdonjogi díjat. Amiatt, hogy lemondott arról, hogy a kábeltelevízió-üzemeltetők díjat fizessenek a szellemi tulajdonjogokért, megkérdőjelezhető, hogy PO rendes piaci szereplőként viselkedett-e, mivel kereskedelmi bevételről mondott le.

(157) A holland hatóságok azonban azt állítják, hogy az a tény, hogy a PO nem kér díjat a szellemi tulajdonjogokért, nem feltétlenül ellentétes a piaci magatartással. Végül is a kereskedelmi műsorszolgáltatók sem kérnek díjat a kábeltelevízió-üzemeltetőktől programjaik közvetítéséért ([66]).

([66]) A VECAI (a kábeltelevízió-üzemeltetők szervezete) szerint ő valójában fizet díjat a NOS-nak, bár ezt másképp nevezik. A NOS azonban nem tekinti ezt szellemi tulajdonjogokért járó díjnak.

(158) A műsorszolgáltatók és kábeltelevízió-üzemeltetők közötti kereskedelmi megállapodások valóban különböző formákat ölthetnek, különös tekintettel arra, hogy az ügylet közvetítési szolgáltatások cseréjét foglalja magában, szemben a tartalomelérhetőséggel, ami mindkét fél számára értékes. A Bizottság ezért úgy találja, hogy nincsenek egyértelmű jelek arra vonatkozóan, hogy a PO piacellenes magatartást tanúsított és a kereskedelmi bevételekről való lemondással növelte az állami finanszírozás szükségességét.

8.5.2 *Reklámpiac*

8.5.2.1 *Állítólagos áralákínálás a 20–49 év közötti célcsoport elérésének vonatkozásában*

(159) A hivatalos vizsgálati eljárás megindításakor a Bizottság birtokában nem voltak kellő bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a STER ténylegesen a piacinál alacsonyabb árakat kínált. Mindazonáltal meg kell vizsgálni a panaszosok és a holland hatóságok által a vizsgálat megindítását követően benyújtott információkat.

(160) A műsorszolgáltatásról szóló közlemény (58) bekezdése figyelmeztet arra, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók hajlamosak lehetnek a hirdetési árak lenyomására, hogy a versenytársak bevételeit csökkentsék. Szem előtt kell tartani azonban, hogy a holland közszolgálati műsorszolgáltatók nem közvetlenül végeznek reklámtevékenységeket, hanem azokkal egy külön szervezet, a STER foglalkozik. A Ster fő céljainak meghatározása szerint, a STER a reklámra rendelkezésre álló időt olyan módon használja ki, hogy az optimális mértékben járulhasson hozzá a közszolgálati műsorszolgáltatók központi finanszírozásához. Közvetítői szerepet tölt be, az a feladata, hogy maximalizálja a közszolgálati műsorszolgáltatók reklámidejének értékesítéséből származó nyereséget. A már említett (17) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a STER a reklámbevételeket közvetlenül a média-költségvetésbe utalja.

(161) Annak az eshetőségnek, hogy a STER a piacinál alacsonyabb árakat kínál, a következő körülmények némelyikében vagy mindegyikében tükröződnie kellene: a STER alacsonyabb árai a versenytársaival szemben, a piaci részesedés növekedése és a STER bevételeinek csökkenése.

(162) Először is, ahogy azt a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozatában is jelezte, az állami és a magán reklámértékesítő vállalkozások árainak összehasonlítása a műsorszolgáltatásról szóló közlemény (58) bekezdésében említett kritériumok jelentőségteljes helyettesítőjének tekinthető.

(163) Az árak összehasonlításához a 20–49 év közötti célcsoport a legmegfelelőbb. Ahogy arra az alábbi 5. táblázatból következtetni lehet, különböző alcsoportok határozhatók meg, amelyek közül több a 20–49 év közötti nézőket célozza meg:

5. táblázat

A STER által elért célcsoportok (GRP) százalékaránya (bizalmas, 2004)

Célcsoport	13+	20-34	35-49	50-64	20-49	20-49 év közötti vásárlók	20-49 év közötti vásárlók + gyerekek	20-30 év közötti férfiak	20-34 év közötti nők
Elért százalékarány	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Forrás: A holland hatóságok 2006.2.24-i levele

(164) az 5. táblázat azt mutatja, hogy a STER túlnyomórészt a 20–49 év közötti nézők körében ad el reklámokat. 1999-től kezdve csökkent a STER reklámpiaci részesedése és a közszolgálati műsorszolgáltatók által a 20–49 év közötti célcsoportban elért nézettség. Az alcsoportokat is beszámítva a STER által értékesített reklámok közel 60 %-ban a 20–49 év közötti nézőkre irányultak.

6. táblázat

Bruttó árak a 20-49 év közötti célcsoportban (18.00–24.00 óra), 1995–2005, €-ban

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	1 470	1 496	1 499	1 315	1 485	1 541	1 562	1 624	1 816	1 932	1 890
Kereskedelmi műsorszolgáltatók	1 337	1 314	1 366	1 399	1 438	1 637	1 667	1 675	1 753	2 055	2 087

Forrás: A holland hatóságok 2006.2.24-i levele

(165) A fentiek alapján a STER-nek a 20-49 év közötti célcsoportra vonatkozó árjegyzéki árai csak kevéssel voltak alacsonyabbak a kereskedelmi műsorszolgáltatók árjegyzéki árainál. A holland hatóságok szerint a műsorszolgáltatók és a STER elég tekintélyes árengedményeket adnak. Úgy tűnik, hogy a kereskedelmi műsorszolgáltatók nagyobb árengedményeket adtak, főleg 1998-tól.

7. táblázat

Tényleges árengedmények az 1994–2005-ös időszakban, %-ban

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kereskedelmi műsorszolgáltatók	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Forrás: A holland hatóságok 2006.2.24-i levele

(166) Még akkor is, ha a STER közönsége kevésbé látványos, mint a kereskedelmi műsorszolgáltatóké – alacsony szelektivitású, így kevésbé tud nagyon specifikus célcsoportot biztosítani –, és kevesebb nézőt vonz, valamint kisebb a reklámpiaci részesedése (lásd az alábbi 9. táblázatot), nettó árai magasabbak a kereskedelmi műsorszolgáltatók által felszámítottaknál.

8. táblázat

Bruttó árak a 20-49 év közötti célcsoportban (18.00–24.00 óra), 1995–2005, €-ban

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
STER	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kereskedelmi műsorszolgáltatók	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(167) A 9. táblázatból továbbá arra lehet következtetni, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatás esetében egyértelmű összefüggés van a nézőszám és a reklámpiaci részesedés között. Nincs arra vonatkozó bizonyíték, hogy a műsorszolgáltató ügyfelei nézőszámának csökkenése ellenére az esetleges árdömping miatt a STER növeli vagy legalább megtartja piaci részesedését. Éppen ellenkezőleg, a STER reklámpiaci részesedése ugyanolyan ütemben csökken, mint ahogy a közszolgálati műsorszolgáltatók nézőszáma.

9. táblázat

Nézőszám és reklámpiaci részesedés

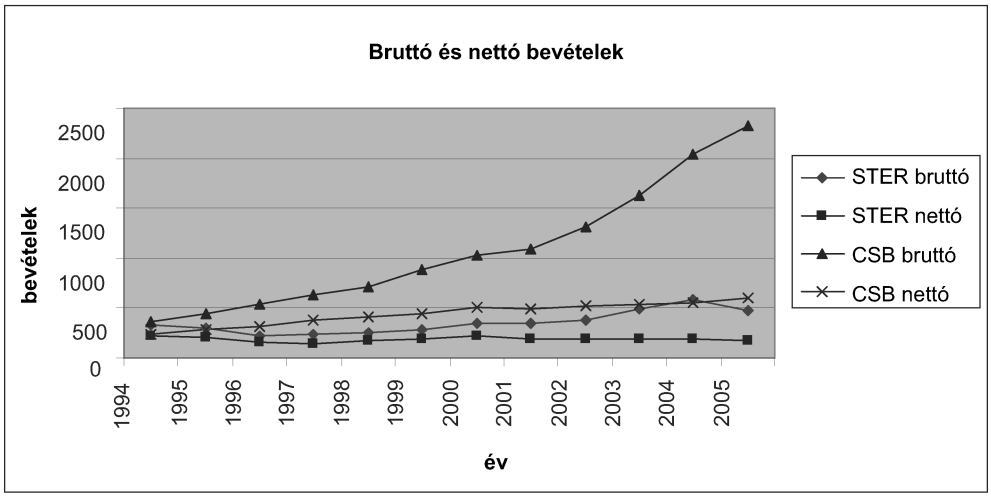
	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Kereskedelmi műsorszolgáltatók nézettsége	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kereskedelmi műsorszolgáltatók hirdetései	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Közszolgálati műsorszolgáltatók nézettsége	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Közszolgálati műsorszolgáltatók hirdetései	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Forrás: A holland hatóságok 2006.2.24-i levele

(168) Végezetül, nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a STER a piaci részesedés növelése érdekében csökkenti reklámbevételeit.

1. ábra

A bruttó és nettó bevételek alakulása

(169) A 7. táblázatból és az első ábrából arra lehet következtetni, hogy a STER jelentős mértékű árengedményt adott. Mindazonáltal az 1. grafikonból az a következtetés is levonható, hogy az árengedmények ellenére a reklámból származó nettó bevételek viszonylag változatlanok maradtak. Az árengedmények nem idéztek elő lényegesebb változást a bevételek tekintetében.

(170) Következésképpen úgy tűnik, hogy az áralákínálást rendszerint kísérő körülmények közül – azaz: alacsonyabb árak, a piaci részesedés növekedése és a bevételek átmeneti csökkenése – egyik sem következett be a holland reklámpiacon. Ismételten hangsúlyozni kell, hogy a STER a közszolgálati műsorszolgáltatóktól független társaság, amelynek a bevételei közvetlenül a média-költségvetésbe kerülnek. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nincsenek arra mutató jelek, hogy a STER olyan mértékben alákínált az áraknak, amely a bevételek indokolatlan csökkenéséhez vezetett, ami miatt növekedett a közszolgálati műsorszolgáltatási ágazat állami többletfinanszírozása iránti igény.

8.5.2.2 *A hirdetési árak viszonyítási alapja*

(171) Az SBS Broadcasting BV azt állította, hogy „kizárólag a 20–49 év közötti célcsoporttal kapcsolatban a STER-nek, illetve az IP-nek és/vagy az SBS-nek fizetett árak összehasonlítása nem lehet egyedüli kritériuma annak megállapításának, hogy a STER a piacinál alacsonyabb árat kínál-e".

(172) Az SBS továbbá azt állítja, hogy a hirdetők mindenekelőtt hajlandók kiegészítő díjat fizetni a STER által biztosított 20–49 év közötti célcsoporttal kapcsolatban, mert a célcsoporton kívül is elér nézőket. Ráadásul a STER-nek a 13 év feletti (a tizenévesek) célcsoportja esetében a tényleges szolgáltatásra vonatkozó árai valóban sokkal alacsonyabbak, mint a kereskedelmi versenytársaké. Ezeket a kérdéseket a Bizottság a holland hatóságok ([67]) elé terjesztette.

(173) Az első kérdést illetően kezdettől fogva egyértelművé kell tenni, hogy a marketing vállalatok termékeik reklámozásakor egy célcsoportot szándékoznak elérni. A célcsoporton kívüli nézőkkel nem számolnak. A reklámidő megszerzésének egyik kritériuma a célközönség szelektivitása. Ha a reklámhely nem szelektív, azaz nincs sok úgynevezett „felesleg" (a célcsoporton kívüli nézőket elérő reklám), a reklámhely kevésbé érdekessé válik. Mivel a STER által értékesített reklámok szelektivitása alacsony – széles körben vonz nézőket –, a holland hatóságok szerint valóban nehéz, hogy a STER fenntartsa reklámtarifáit. Másodszor, a 13 év feletti célcsoport kisebb jelentőséggel bír, mint a 20–49 év közötti . Az 5. táblázatban szereplő adatok a 13 év feletti célcsoport viszonylag kisebb jelentőségét mutatják (bizalmas adatok), és egyértelműen jelzik, hogy a 13 év feletti célcsoport nem meghatározó az árak összevetésekor. A holland hatóságok által megállapítottak szerint a 20–49 év közötti célcsoport sokkal nagyobb jelentőséggel bír. Az, hogy a Sternek a 13 év feletti célcsoportra vonatkozó árai alacsonyabbak, nem bizonyítja, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók általában a piacinál alacsonyabb árakat kínálnak.

([67]) A holland hatóságok 2005. január 4-i levele.

8.5.2.3 *A reklámmal kapcsolatos következtetés*

(174) Ennélfogva, annak ellenére, hogy a STER jelentős árengedményeket kínált, a reklámból származó összes bevétel nem csökkent, hanem változatlan maradt. Az egyéb érvelések és a holland hatóságok válaszainak vizsgálatát követően a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy jelenleg nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a STER nem próbálta maximalizálni reklámbevételeit, és hogy magatartása miatt nagyobb állami finanszírozásra lett volna szükség.

8.5.3 ***A labdarúgó-mérkőzések közvetítési joga***

(175) Az eljárás megindításakor a Bizottság megállapította, hogy nincsenek arra mutató egyértelmű jelek, hogy a műsorszolgáltatók a piaci értéket strukturálisan meghaladó árat fizetnek a labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogáért. Az egyik indok az volt, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók a tárgyalások során magasabb összeget ajánlottak, mint amennyit a kereskedelmi műsorszolgáltatók hajlandóak voltak kínálni. A CLT-UFA kifogásolta, hogy a holland közszolgálati műsorszolgáltatók magas árakat fizettek a labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogáért. A Bizottság közölte, hogy további vizsgálatot folytat az ügyben.

(176) A későbbi vizsgálat nem bizonyította, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók többet ígértek a kereskedelmi műsorszolgáltatóknál, sem azt, hogy közszolgálati műsorszolgáltatók olyan mértékben szerezték meg a labdarúgómérkőzések közvetítési jogát, amely a versenytársak piacról történő kizárásával fenyeget. Sőt, vannak példák arra, hogy a vizsgálati időszakban a kereskedelmi műsorszolgáltatók jelentős labdarúgómérkőzés-közvetítési jogokkal rendelkeztek (lásd a fenti 55. bekezdést).

(177) Mivel azonban a jelenlegi eljárás során nem lehetett konkrét versenyellenes gyakorlatot kimutatni, az azzal kapcsolatos kérdés, hogy maga a rendszer kellő biztosítékokat nyújt-e a versenyellenes magatartás előfordulásának lehetőségével szemben, a létező támogatásra vonatkozó E-5/2005 sz. eljárás tárgyát fogja képezni.

9 KÖVETKEZTETÉS

(178) A fent ismertetett okok miatt a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy állami támogatási intézkedéseken keresztül az NOS 98,365 millió € túlkompenzációra került sor, amely az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése alapján nem tekinthető összeegyeztethetőnek a közös piaccal, és ezért ezt a NOS-nak a PO-ként ellátott feladatokra vissza kell fizetnie.

(179) Mindazonáltal, mivel a túlkompenzáció meghaladja a PO-nak juttatott *ad hoc* jellegű kifizetések teljes összegét és összesen 76,327 millió €-t tesz ki, a visszatérítés összegét 76,327 millió € plusz a kamatokban kellett volna megszabni, mert a „fennmaradó" túlkompenzációt létező támogatás segítségével biztosították, és az nem szerezhető vissza,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

1. A Hollandia által a NOS számára PO minőségében végzett feladatai ellátásához nyújtott *ad hoc* jellegű állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

2. Az összeegyeztethetetlen ad hoc jellegű állami támogatást a NOS-nek vissza kell fizetnie. A visszafizetendő összeg 76,327 millió €, plusz a kamatok.

3. Az egyes közszolgálati műsorszolgáltatóknak Hollandia által nyújtott *ad hoc* jellegű állami támogatás azzal a feltétellel egyeztethető össze a közös piaccal – amennyiben az ilyen támogatás a közszolgálati feladatok túlkompenzációját eredményezi –, hogy a többletet külön célra szolgáló tartalékban tartják, amelynek az összege nem haladja meg a műsorszolgáltató éves költségvetésének 10 %-át, és feltéve, hogy e megszorítás betartását Hollandia rendszeresen ellenőrzi.

2. cikk

1. Hollandia megteszi az ahhoz szükséges valamennyi intézkedést, hogy visszaszerezze a PO-tól az 1. cikkben említett és jogellenesen a kedvezményezett rendelkezésére bocsátott támogatást.

2. A visszatérítés haladéktalanul és a nemzeti jog eljárásaival összhangban lép hatályba, feltéve, hogy azok lehetővé teszik a határozat azonnali és eredményes végrehajtását. A visszatérítendő támogatás magában foglalja a támogatás kedvezményezettek rendelkezésére bocsátásának napjától a visszatérítés napjáig tartó időszak után járó kamatot.

3. A (2) bekezdés szerinti visszatérítendő kamatot a 794/2004/EK bizottsági rendelet ([68]) 9. és 11. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell kiszámítani.

4. Az e határozattal kapcsolatos értesítéstől számított két hónapon belül Hollandia utasítja az 1. cikkben említett kedvezményezettet, hogy térítse vissza a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatást és az esedékes kamatokat.

3. cikk

Hollandia az e határozattal kapcsolatos értesítéstől számított két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében már megtett vagy tervezett intézkedésekről. Ezt a tájékoztatást az e határozat 1. mellékletéhez csatolt kérdőív felhasználásával adja meg. Hollandia ugyanezen időn belül minden olyan dokumentumot benyújt, amely bizonyítja, hogy a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás kedvezményezettjével szemben megindították a visszatérítési eljárást.

4. cikk

Ennek a határozatnak a Holland Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2006. június 22

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

([68]) HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

MELLÉKLET

A C 2/2004 BIZOTTSÁGI HATÁROZAT VÉGREHAJTÁSÁVAL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK

1. **Az összes kedvezményezett és a visszatérítendő támogatás teljes összege**

1.1 Részletesen fejtse ki, hogyan számolják ki az egyes kedvezményezettek által visszatérítendő támogatási összeget?

— Tőke

— Kamatok

1.2 Adja meg az e program keretében jogellenesen nyújtott, visszatérítendő támogatás teljes összegét (bruttó támogatási egyenértékek; árak…)

1.3 Adja meg azon kedvezményezettek számát, akiknek az e program keretében jogellenesen nyújtott támogatást vissza kell fizetni:

2. **A támogatás visszatérítése céljából tervezett és már megtett intézkedések**

2.1 Részletezze, milyen intézkedéseket tervez, és milyen intézkedéseket tett a támogatás azonnali és eredményes visszatérítésének végrehajtása érdekében. Adott esetben jelezze a megtett/tervezett intézkedések jogalapját.

2.2 Adja meg a támogatás visszatérítése teljesítésének napját!

3. **Az egyes kedvezményezettekre vonatkozó információk**

Az alábbi táblázatban minden olyan kedvezményezettre vonatkozóan adja meg az adatokat, akiknek az e program keretében jogellenesen nyújtott támogatást vissza kell fizetni.

A kedvezményezettek	A jogellenes támogatás összege (*) Pénznem: ….	Visszatérített összegek (°) Pénznem:…

(*) A kedvezményezett rendelkezésére bocsátott támogatás összege (bruttó támogatási egyenértékek; árak…)
(°) Visszafizetett bruttó összegek (kamatokkal együtt)